

เปลี่ยนใจ

พระเจ้าทรงนำ
ศาสนจักรของพระองค์
ผ่านศาสตาดพยากรณ์
และอัครสาวก หน้า 12

สาเหตุที่เราต้องการ
ศาสนจักร

การสร้างไชน
การจัดการให้ในวิธี
ของพระเจ้า หน้า 24

บรรลุศักยภาพอันสูงส่ง
ของเราด้วยกัน หน้า 18

ศาสนจักร
อยู่ที่นี้

ชอาร์ทเลคซิตี้ ยูทาห์

ศูนย์บริหารงานศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า
อยู่รวมกันบริเวณเทมเปิลสแควร์ ใจกลางซอลท์เลคซิตี
อาคารที่น่าสนใจได้แก่

- 1. หอสมุดประวัติศาสตร์:**
หอจดหมายเหตุที่ใช้เก็บรักษาประวัติศาสตร์ศาสนจักร
ยุคสุดท้าย
- 2. อาคารสำนักงานศาสนจักร:**
สำนักงานกลางสำหรับแผนกต่างๆ ของศาสนจักร
- 3. อาคารสมาคมสงเคราะห์:**
สำนักงานใหญ่สำหรับฝ่ายประธานระดับสามัญของ
ปฐมวัย เยาวชนหญิง และสมาคมสงเคราะห์
- 4. อาคารบริหารงานศาสนจักร:**
สำนักงานสำหรับฝ่ายประธานสูงสุด โครัม
อัครสาวกสิบสอง และสมาชิกบางท่านใน
โครัมสาวกเจ็ดสิบ
- 5. อาคารโอเชฟสมิธเมมเรียล:**
เดิมทีเป็นโรงแรม ปัจจุบันอาคารหลังนี้ประกอบด้วย
ศูนย์ประวัติครอบครัว โรงฉายภาพยนตร์
ของศาสนจักร ร้านอาหาร สำนักงานศาสนจักร
และโบสถ์
- 6. พระวิหารซอลท์เลค:**
ก่อนเปิดบูรณะในเดือนธันวาคมปี 2019 พระวิหาร
แห่งนี้เป็นหนึ่งในพระวิหารที่เปิดดำเนินการ 166
แห่งทั่วโลก และจะเปิดอีกครั้งในปี 2024
- 7. ศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวด้านเหนือ:**
ช่วยต้อนรับผู้มาเยือนเทมเปิลสแควร์ 3 ถึง 5
ล้านคนต่อปี
- 8. แทบอร์นาเคิลซอลท์เลค:**
บ้านของคณะนักร้องประสานเสียงแทบอร์นาเคิล-
แอพเท็มเปิลสแควร์
- 9. พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์และศิลปะของ
ศาสนจักร:**
ช่วยเล่าเรื่องราวของศาสนจักรผ่านงานศิลปะและ
ศิลปวัตถุ
- 10. ห้องสมุดประวัติครอบครัว:**
หอสมุดลำดับเชื้อสายที่ใหญ่ที่สุดในโลก
- 11. ศูนย์การประชุมใหญ่:**
สถานที่จัดการประชุมใหญ่สามัญ ในปัจจุบันรองรับได้
21,000 คน ใช้จัดคอนเสิร์ตและงานวัฒนธรรมเช่นกัน

ภาพถ่ายโดย จอห์น จุก

พระเจ้าทรงนำศาสนจักร
ของพระองค์ผ่านศาสดา
พยากรณ์และอัครสาวก
ประธานคัลลิน เอช. โอ๊คส์
12

ธิดาที่พิเศษของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า
จิน บี. บิงแฮม
18

และพระเจ้าทรงเรียกผู้คนของ
พระองค์ว่าไซอัน
แฮรอน ยูแบงก์
24

พรของการเป็นสมาชิกในศาสนจักร

ปีนี้เราเฉลิมฉลองครบรอบ 200 ปีที่พระบิดาและพระบุตรเสด็จเยือน โจเซฟ สมิธ
สิบปีหลังจากนิมิตแรกพระเจ้าทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ-
ชนยุคสุดท้าย โดยให้มีศาสนพิธี การสอนพระกิตติคุณ และอำนาจฐานะปุโรหิตที่
จำเป็นต่อความรอดของเรา

แต่เมื่อชาวโลกฝึกไฟทางโลกมากขึ้นเรื่อยๆ คนจำนวนมากจึงสงสัยว่าเหตุใด
ศาสนาที่มีรูปแบบการจัดระเบียบจึงจำเป็น พวกเขาารู้สึกว่าคนสามารถใกล้ชิดพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าได้ในสภาพแวดล้อมนอกศาสนจักร จริงอยู่ที่เรารู้สึกถึงพระวิญญูณของ
พระเจ้าได้หลายที่ แต่ *เสียวโฮนา* ฉบับนี้สำรวจเหตุผลบางประการที่พระเจ้าทรงจัด
ตั้งศาสนจักรของพระองค์และช่วยให้เรารู้ว่าศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์
มุ่งให้การเรียนรู้ของเรารวมทั้งการตอบรับของเราแต่ละคนเพิ่มขึ้นต่อพระวิญญูณ
ของพระองค์เพื่อความดีในยุคสมัยของเรา

ตามที่คิดจันกล่าวไว้ในบทความของดิฉัน หน้า 24 สมาชิกศาสนจักรกำลังปฏิบัติ
ตามคำสอนของท่านศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิธให้ “เลี้ยงคุณคนหิวโหย ให้เสื้อผ้าคน
เปลือยเปล่า . . . ปลอบโยนคนทุกข์ใจ ไม่ว่าในศาสนจักรนี้หรือในที่อื่น” ในงานที่
ทำกับองค์กรการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันเห็นคุณูปการมากมายที่ศาสนจักรทำ
แต่ละปีใน 100 กว่าประเทศ เพราะการบริจาคคนละเล็กน้อยของสมาชิกศาสนจักร
ที่น้องชายหญิงของเราทั่วโลกจึงได้รับพรด้วยสิ่งจำเป็นของชีวิตและมากกว่านั้น

ใน หน้า 12 ประธานคัลลิน เอช. โอ๊คส์อธิบายสาเหตุที่พระเจ้าทรงนำศาสนจักร
ผ่านศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก และใน หน้า 18 ซิสเตอร์จิน บี. บิงแฮม คนที่
รับใช้ด้วยกันในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ได้แบ่งปันข่าวสารเกี่ยวกับ
อิทธิพลของสตรีและวิธีที่เราจะช่วยกันให้บรรลุดุศัลยภาพอันสูงส่งของเราโดยทำงาน
ด้วยกันในศาสนจักร

ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรเราแต่ละคนและทั้งกลุ่มให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อไปใน
วิธีที่สูงขึ้นและศักดิ์สิทธิ์ขึ้นจนกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาอีกครั้ง

ซิสเตอร์แฮรอน ยูแบงก์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

สารบัญ

- 5 การเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรเหมือนกับ... ๕
- 6 ภาพแห่งศรัทธา: อุลิสส์เสสกับเอมิเลีย มายโอ—โปรตุ โปรตุเกส ๕
- 8 หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ: การปฏิบัติศาสนกิจผ่านการรับใช้ในพระวิหาร
- 12 พระเจ้าทรงนำศาสนจักรของพระองค์ผ่านศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก โดย *ประธานคัลลิสติน เอช. โอ๊คส์* การจัดระเบียบศาสนจักรของพระเจ้าเป็นไปตามแบบแผนของพระองค์เสมอ
- 18 วิชาที่พิเศษของพระผู้เป็นเจ้า โดย *จิม บี. บิงแฮม* สตรีทุกคนมีศักยภาพและจุดประสงค์อันสูงส่ง
- 24 และพระเจ้าทรงเรียกผู้คนของพระองค์ว่าไซอัน โดย *แซรอน ยูแบงก์* งานมนุษยธรรมในวิถีของพระผู้เป็นเจ้าสร้างไซอัน
- 28 วอร์ดอบลทำได้! ๕ โดย *อัครมุข ทรัพย์ประเสริฐ* วอร์ดหนึ่งในประเทศไทยพยายามมากเพื่อให้ทุกคนมาโบสถ์
- 30 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ๕ วิสุทธิชนจากไอร์แลนด์แบ่งปันประจักษ์พยานที่ฟาร์มครอบครัวสมิธ; การเชื่อมโยงกับโจเซฟ สมิธเสริมสร้างศรัทธา; ครอบครัวหนึ่งเดินฝ่าสายฝนไปโบสถ์; สามีภรรยาที่มีลูกเล็กสงสัยเกี่ยวกับการเรียกใหม่
- 34 จงตามเรามา: พระคัมภีร์มอรมอน ๕ ใช้บทความรายสัปดาห์เหล่านี้ยกระดับการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนของท่านเดือนนี้
- 38 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ของฉัน: การประชุมใหญ่สามัญตุลาคม 2019 ๕
- 40 บ้านเรา ครอบครัวเรา: การคล้อยที่ท่าเรือ ๕ โดย *อฟาเตีย ซิลากา* คุณพ่อสวดอ้อนวอนเพื่อให้ครอบครัวปรองดองกันหลังจากทะเลาะกัน

 เรื่องสั้น

 สนับสนุน *จงตามเรามา*

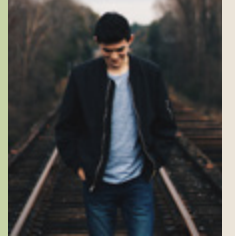

ภาพปก
ถ่ายภาพโดย
เดวิด กรีน

หมวดต่างๆ

คนหนุ่มสาว 42

รู้สึกเหมือนถูกลืมหือเปล่า? ในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในศาสนจักรของพระองค์ อ่านจากคนหนุ่มสาวว่าพวกเขาพบที่ของตนอย่างไร

เยาวชน

เตรียมพร้อมสำหรับการประชุมใหญ่ด้วยสมุดบันทึกการประชุมใหญ่สามัญ

เด็ก เพื่อนเด็ก

ฝึก สวดอ้อนวอนเหมือนอินัส อ่านเกี่ยวกับสมาชิกของศาสนจักรในซามัว

บทความดิจิทัลที่น่าสนใจของเดือนมีนาคม

การได้พบศุภดาพยากรณ์สอนผมให้ เลิกคิดมากเรื่องพระกิตติคุณ โดย เนล โซนี่ มาอิลี

ชายหนุ่มคนหนึ่งจากออสเตรเลียแบ่งปันข้อคิดจากการพบประธานเนลสัน

วิธีอยู่รอดในวันอาทิตย์แบบคนเก็บตัว โดย แอสเพน สแตนเดอร์

คนเก็บตัวจะรู้สึกเหงาๆ ได้เมื่อไปโบสถ์ แต่หญิงสาวคนนี้เล่าว่าเธออยู่รอดได้อย่างไร

การกลับมาสู่อ้อมแขนที่อบอุ่นใน ศาสนจักร โดย เรเชลล์ วิลสัน

หญิงสาวผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนนี้ จากนิวซีแลนด์แบ่งปันว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรมากที่สุดเมื่อเธอกลับมาโบสถ์

ดิฉันมารู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงเรียกและทรงนำศุภดาพยากรณ์ โดย แอน แวดลีย์ หลุยส์

สมาชิกสาวจากเฮติเล่าว่าการพบ อัครสาวกมีผลอย่างไรต่อประจักษ์พยานของเธอในศุภดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

ค้นหาเพิ่มเติม

ในแอปพลิเคชันคลังค้นคว้าพระกิตติคุณและที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org ท่านสามารถ:

- หาฉบับปัจจุบัน
- ค้นพบเนื้อหาดิจิทัลที่น่าสนใจ
- ค้นหาฉบับที่ผ่านมา
- ส่งเรื่องราวและคำติชมของท่าน
- บอกรับเป็นสมาชิกหรือบอกรับเป็นผู้ให้ของขวัญ
- ขระดับการศึกษาของท่านด้วยเครื่องมือดิจิทัล
- แบ่งปันบทความและวิดีโอที่ชื่นชอบ
- ดาวน์โหลดหรือพิมพ์บทความ
- ฟังบทความที่ท่านชื่นชอบ

ติดต่อเรา

ส่งคำถามและคำติชมของท่านมาที่ liahona@ChurchofJesusChrist.org

ส่งเรื่องราวของท่านมาที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org หรือส่งไปรษณีย์มาที่: Liahona, flr. 23 50 E. North Temple Street Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

มีนาคม 2020 ปีที่ 26 เล่มที่ 3
เสียวโฮนา 16718 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลวิน เอช. เบ็คเคอร์, เฮนรี่ บี. อาชริภัก

โควรัมอัครสาวกสิบสอง: เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, คีเทอร์ เอฟ. ลูคัส, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ อี. สตีเวนสัน, เดวิด จี. เรนัลด์, เทอร์รี่ เอช. เคนเนดี, ก้อง อุติเดช ขาวารส

บรรณาธิการ: แรนดี ที. ฟิงก์

ที่ปรึกษา: เบคกี เกรเวน, แชรอน ชูเบงก์, คริสติน่า บี. ฟริงโก, วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส, แลร์รี่ เอส. เคเซอร์, แจน อี. นิวแมน, เอเธอร์ โอลชา, ไมเคิล ที. ริงวูด, เวอร์น ที. สแตนฟิลด์

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด ไอ. ฮิลล์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ท เนลสัน

บรรณาธิการบริหาร: อลัน ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์เรอร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: กามิล่า แคสตริลลอน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลินด์สัน, การ์เรตต์ เอช. การ์ท, จอน โรอัน

เจมสัน, แอรัน จอห์นสัน, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ฮีโรชิ บี. ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมบีย์, มินดี เซอ, ลอรี ฟูลเลอร์ โชซา, เซลล์ วอร์เคลย์, มาร์ริสา วิลสัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลปะ: แทดด์ อาร์. เพเดอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, เมานต์ เบ็นท์ลี, ซี. คิมบิลด์

ผู้อำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี: โรบิสัน, เค. นีล

ผู้ประสานงานทรัพยากรบุคคล: โคลเลตต์ เนเนเคอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน เอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: อีรากรีน อะสเตอร์, จูเลีย เคอร์ค, โอลชา ซาชา, โรเบิร์ต จี. โครนิน, โรอัน ดับเบิลยู. กีก, จินนี่ เอ. นิลสัน, มาร์ริสา เอ็ม. สมิธ

งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เดนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูอิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: เนลสัน กอนซาเลส

งานแปล: สุพัตร์ธนิศา แก่นจักร

เสียวโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครสาวกสมาชิกในประเทศไทย 130 บาทต่อปี หรือฉบับละ 15 บาท สมัครสมาชิกผ่าน

ส่วนนิตยสารเสียวโฮนาของวอร์ลด์/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่ ศูนย์หนังสือ 47/359 (K100200) อาคารโบสถ์ ชั้นที่ 10 ถนนปิ่นเกล้า ตำบลบางใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 082-457-0044 หรือสมัครได้ด้วยตนเองโดย

ส่งอีเมลแจ้งความจำนงมาที่ DC-Thailand@ChurchofJesusChrist.org หรือ Line ID: @DC-Thailand ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อวิจารณ์: ทางออนไลน์ที่ liahona.lids.org; ทางอีเมลที่ liahona@lidschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, flr. 23, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

เสียวโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "ขิมพิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาอิตาลี อาร์เมเนีย บิสมาทาบัลแกเรีย จีน พูซา เซบู จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน คาตาลัน ลิทัวเนีย มาลากาลิ มัลดีเวส มอนโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ฮาวาย สเปน สโลวาเกีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน คาตาลัน ดาลิณี ไทย ตองกา ตุรกี และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีค้างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2020 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เรนแต่ละฉบับของเนื้อหา

อาจทำสำเนาข้อความและภาพจาก **เสียวโฮนา** ไปใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธิ

นี้อาจจอนคืนได้ทุกเมื่อ ไม่อนุญาตให้ทำ

สำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อ

ที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2020 Vol. 26 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513)

is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lids.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

การเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักร เหมือนกับ . . .

๖ เพื่อช่วยฉลองครบรอบ 200 ปีของนิมิตแรก ในฉบับนี้เราจึงเฉลิมฉลองพรของการเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผู้นำศาสนจักรพูดถึงการเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรในสามวิธีต่อไปนี้

เป็นผีเสื้อจักรพรรดิ

“เหมือนผีเสื้อจักรพรรดิ เรากำลังเดินทางกลับไปบ้านบนสวรรค์ที่เราจะอยู่กับพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์อีกครั้ง ดังเช่นผีเสื้อ เราได้รับ คุณลักษณะแห่งสวรรค์ ที่ยอมให้เราได้สำรวจชีวิต . . . ดังเช่นผีเสื้อ ถ้าเรามีใจผูกพันกัน พระเจ้าจะทรงคุ้มครองเรา . . . และจะทรงทำให้เราเป็นผีเสื้อสลับลายที่สวยงาม”

ซิสเตอร์เรย์นา ไอ. อะบัวร์โต ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ “พร้อมใจกัน” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2018, 78

เป็นสายชูชีพช่วยคนอื่น ๆ

“เมื่อเรารักษาพันธสัญญาของเรา อาจทำให้เราต่างจากคนอื่น ๆ ในวัฒนธรรมและสังคมของเรา แต่ทำให้เราเข้าถึงการคลายเพื่อเราจะสามารถคิดวิธีแก้ วิธีการ และวิธีใช้ต่างออกไป เราอาจจะเข้ากับโลกไม่ได้ แต่ ความต่างในทางบวกสามารถเป็นสายชูชีพช่วยคนที่กำลังกระเสือกกระสนได้”

ซิสเตอร์เชรอน ยูเบงค์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ “เปิดไฟของท่าน” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2017, 8

อยู่ในคณะนักร้องประสานเสียง

“เป็นการออกแบบของพระเจ้า ที่เสียงทุกเสียงในคณะนักร้องประสานเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่เหมือนกัน ต้องใช้หลากหลายเสียง—โซปราโนกับอัลโต บาริโตนกับเบส—เพื่อสร้างเสียงเพลงที่ทรงคุณค่า . . .

“... อย่าทิ้งบทบาทของท่านในคณะนักร้อง เพราะอะไร? เพราะท่านเป็นคนพิเศษไม่เหมือนใคร ไม่มีใครทดแทนท่านได้ การสูญเสียแม้เพียงเสียงเดียวลดพลังของนักร้องคนอื่น ๆ ทุกคนในคณะนักร้องที่ยิ่งใหญ่แห่งความเป็นมรรดัยนี้ รวมถึงการสูญเสียผู้ที่รู้สึกว่าคุณอยู่ตรงชายขอบของสังคมหรือศาสนจักร”

เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง “บทเพลงที่จับขามและบทเพลงที่เจียบงัน” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2017, 49, 50

อูลิสส์เสสกับเอมิเลีย มายโอ

โปรตุเกส โปรตุเกส

คัสโตเดียน้องสาวของเอมิเลีย มายโอเกิดมาพร้อมความพิการที่เห็นได้อย่างชัดเจน สิบห้าปีก่อน คัสโตเดียมาอยู่กับเอมิเลียและอูลิสส์เสสสามีเธอ ครอบครัวของพวกเขาเรียนรู้ว่าการรับใช้ครอบครัวโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยคือแหล่งที่มาอันใหญ่หลวงของปีติ

เลสลี นิลส์สัน, ช่างภาพ

เอมิเลีย:

แน่นอนว่ายากในตอนแรกๆ ดิฉันต้องออกจากงานมาดูแลน้องสาว แต่นั่นเป็นพร เมื่อดิฉันกับอูลิสส์เสสแต่งงานกันใหม่ๆ เราพบว่าเราไม่สามารถมีบุตรได้ คัสโตเดียเหมือนบุตรคนหนึ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของมาให้เราดูแลในหลายๆ ด้านเธอช่วยเติมช่องว่างที่เราารู้สึกจากการไม่มีบุตร เธอนำรักนำเอ็นดู เธอชอบหัวเราะและชอบไปโบสถ์ เธอคือปีติ

อูลิสส์เสส:

การรับใช้ครอบครัวยกวิญญาณผมให้สูงขึ้นเสมอ แม้เราไม่มีเวลาอยู่ตามลำพังฉันสามีภรรยามากนัก แต่เราสนิทกันทางวิญญาณ เราสนิทกันมากขึ้นเป็นครอบครัว เราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าช่วยเหลือเราตลอดเวลา พระองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ครั้งแล้วครั้งเล่า เราได้รับพรจริงๆ

ค้นคว้าเพิ่มเติม

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเส้นทางศรัทธาของอูลิสส์เสสกับเอมิเลีย รวมทั้งภาพถ่ายเพิ่มเติมในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณหรือฉบับออนไลน์ของบทความนี้ที่

ChurchofJesusChrist.org/go/3206

หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ

การปฏิบัติศาสนกิจผ่าน

การรับใช้ในพระวิหาร

เมื่อเราช่วยให้ผู้อื่นได้รับพรของพระวิหาร เท่ากับเรากำลังปฏิบัติศาสนกิจ

การเข้าพระวิหารค้ำค่าความพยายาม
ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่า
“พระวิหารสำคัญมากต่อความรอดและ
ความสูงส่งของเราและต่อครอบครัวของเรา . . .

“ . . . เราแต่ละคนต้องการความเข้มแข็งทาง
วิญญาณอย่างต่อเนื่องและการสอนพิเศษซึ่ง
จะเกิดขึ้นเฉพาะในพระนิเวศน์ของพระเจ้า
เท่านั้น”¹

การเข้าพระวิหารเรียกร้องให้เราบริหารเวลา
ความรับผิดชอบ และทรัพย์สินเงินทอง อีกทั้ง
เตรียมพร้อมทางวิญญาณด้วย เรากำลังปฏิบัติ
ศาสนกิจเมื่อเรารู้ถึงสิ่งที่คิดขวางที่กีดกันพี่น้อง
ชายหญิงของเราจากพระวิหารและช่วยให้พวกเขา
พบทางออก

พระวิหารเป็นพรที่ใครๆ ก็สามารถรับได้

เม็ก ผู้สอนศาสนาที่เพิ่งจบกำลังเดินไปที่
ประตูพระวิหารโคนา ฮาวายเมื่อเธอสังเกตเห็น
หญิงสาวคนหนึ่งนั่งอยู่คนเดียวบนม้านั่งด้าน
นอก เม็ก รู้สึกว่าเธอควรพูดกับหญิงสาวคนนั้น

แต่ไม่ทราบจะพูดอะไรดี เธอจึงถามความหมาย
ของรอยสักบนข้อเท้าของหญิงสาว เป็นจุดเริ่มต้น
การสนทนาที่ทำให้ลานี หญิงสาวคนดังกล่าวเล่า
เรื่องราวของเธอ

ลานีเล่าให้เม็กฟังว่าเธอพยายามกลับมามี
ส่วนร่วมเต็มที่ในศาสนจักร สมาชิกที่ดีหลายคน
ช่วยเหลือเธอ และเธอหวังว่าสักวันจะได้ผืนึกกับ
ลูกสาววัยทารกของเธอ

เม็กชวนลานีมานั่งในห้องพักรอของพระวิหาร
กับเธอ พวกเขาไม่สามารถเข้าไปข้างในพระวิหาร
ได้มากกว่านั้น แต่สามารถข้ามธรณีประตูได้ ลานี
ตกลง พวกเขาจึงเดินผ่านประตูใหญ่เข้าไปด้วยกัน
เจ้าหน้าที่พระวิหารให้พวกเขาไปนั่งใต้ภาพ
วาดของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ขณะนั่งอยู่ด้วยกัน ลานีกระซิบว่า “ฉันอยาก
เข้ามาในพระวิหารวันนี้มาก แต่ฉันไม่กล้า” เพราะ
เม็กทำตามพระวิญญาณ เธอจึงช่วยตอบคำสวด
อ้อนวอนในใจของลานี

แบ่งปันประสบการณ์การปฏิบัติศาสนกิจของท่าน
 ส่งประสบการณ์เมื่อท่านปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นหรือ
 ผู้อื่นปฏิบัติศาสนกิจต่อท่านมาให้เรา ไปที่ [Liahona](https://www.Liahona.ChurchofJesusChrist.org)
[.ChurchofJesusChrist.org](https://www.Liahona.ChurchofJesusChrist.org) และคลิก "Submit an Article
 or Feedback"

แนวคิดที่จะช่วยผู้ไม่มีใบรับรอง

แม้แต่คนที่ยังไม่มีคุณสมบัติได้ใบรับรองก็รับพรจาก
 พระวิหารได้

- แบ่งปันความรู้สึกของท่านว่าพระเจ้าทรงอวยพรท่าน
 ผ่านงานพระวิหารอย่างไร
- เชิญใครสักคนมาโอเฟ่นเฮาส์พระวิหารหรือศูนย์
 ต้อนรับนักท่องเที่ยว หาโอเฟ่นเฮาส์ที่จะจัดเร็วๆ
 นี้ได้ที่ [temples.ChurchofJesusChrist.org](https://www.Temples.ChurchofJesusChrist.org)

ภาพที่หลังจาก GETTY IMAGES. ภาพถ่ายพระวิหารคฤสตีปาล์มฮอนดูรัส
 พระวิหารอัสลามา เม็กซิโก ศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวของพระวิหารโรมันอิตาลี

ทำให้ผู้อื่นเข้าพระวิหารได้ง่ายขึ้น

แม้แต่สมาชิกที่มีใบรับรองพระวิหาร การเข้าพระวิหารของพวกเขาเป็นเรื่องท้าทายได้เช่นกัน บางคนอาจต้องเดินทางไกล หลายคนอาจมีลูกเล็กหรือมีคนสูงอายุในครอบครัวที่ต้องดูแล เราสามารถทำงานร่วมกันเพื่อให้ทุกคนได้รับใช้ในพระวิหาร

ลีโอลา แชนด์เลอร์รู้สึกหนักใจกับการดูแลสามีที่ป่วยและบุตรสี่คนของเธอ เธอจึงตัดสินใจจัดสรรเวลาทุกวันอังคารไปเข้าพระวิหารใกล้บ้าน สิ่งนั้นกลายเป็นบ่อเกิดแห่งสันติสุขและพลังในชีวิตของเธอ

วันหนึ่งเธอได้ยืมว่าพี่น้องสตรีสูงวัยสองสามคนในนอร์ดต้องการเข้าพระวิหารมาก แต่พวกเขาไม่มียานพาหนะ ลีโอลาจึงอาสาขับรถไปส่ง น้อยครั้งมากที่เธอไปพระวิหารคนเดียวตลอด 40 ปีหลังจากนั้น²

ลีโอลาได้รับพร และเธอเป็นพรแก่ผู้อื่นเมื่อเธอแสดงความเอื้อเฟื้อด้วยการพาพวกเขาไปพระวิหารกับเธอ

แนวคิดที่จะช่วยให้ผู้อื่นได้ไปพระวิหาร

ท่านจะช่วยให้ผู้อื่นได้ไปพระวิหารบ่อยขึ้นได้อย่างไร? ท่านอาจจะพบว่าแนวคิดเดียวกันนี้ช่วยท่านได้เช่นกัน

- ไปด้วยกัน แสดงความเอื้อเฟื้อเพื่อจัดหาหรือจัดเตรียมยานพาหนะให้ใครบางคน ซึ่งอาจจะกระตุ้นคนอื่นให้เข้าพระวิหารด้วย
- ขอให้สมาชิกในครอบครัวท่านหรือในนอร์ดช่วยท่านทำศาสนพิธีแทนบรรพชนของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านมีรายชื่อจำนวนมากและพร้อมให้ทำศาสนพิธี
- อาสาดูแลเด็กเพื่อให้พ่อแม่เข้าพระวิหารได้ หรือเตรียมผลัดกันดูแลบุตรของกันและกัน (ดูแนวคิดเพิ่มเติมได้จากการอ่าน “คืนเข้าพระวิหารอันเรียบง่าย: เคล็ดลับ 6 ประการที่ทำให้การเดินทางไปพระวิหารง่ายขึ้น” [บทความดิจิทัลเท่านั้น] เลียโฮนา ม.ค. 2018)

ท่านสามารถสแกนคิวอาร์โค้ดที่นี่เพื่ออ่าน “คืนเข้าพระวิหารอันเรียบง่าย: เคล็ดลับ 6 ประการที่ทำให้การเดินทางไปพระวิหารง่ายขึ้น”

เมื่อพระวิหารอยู่ไกล

แซนดราส “โรซาน” กับแซรอน แอนโทนิจากโคลัมเบีย ศรีลังกา ตัดสินใจผมนึกกันในพระวิหาร แอนกับแอนตัน คุมาราซามี่ เพื่อนของพวกเขาตื่นเต้นแทนพวกเขามาก แต่พวกเขารู้ว่าการไปพระวิหารมะนิลา ฟิลิปปินส์ไม่ถ่ย และม่ค้ำใช้จ่ยไม่่นอย

โรซานกับแซรอนเก็บเงินและจองตั๋วล่งหน้าหลายเดือน เพื่อให้ได้เที่ยวบินที่พวกเขาจ่ยไหว ในที่สุดก็ถึงวันนั้น แต่ระหว่างเปลี่ยนเครื่องที่มาเลเซีย พวกเขาพบว่าการเดินทางต่อไปฟิลิปปินส์พวกเขาต้องมีวีซ่าหรือม่ก็ต้งใช้สายการบินอื่น พวกเขาไม่มีทางได้วีซ่า และไม่มีเงินซื้อตั๋วอีกสายการบินหนึ่ง แต่พวกเขาทนม่ได้ที่จะต้งกลับบ้านโดยม่ได้รับการผ่นึก

โดยม่ทราบว่าจะทำอย่างไรโรซานจึงโทรหาแอนตัน แอนตันกับแอนอยากช่วยมาก พวกเขาเป็นหนึ่งในม่ก็คู้ในศรีลังกาที่เคยผ่นึกในพระวิหารและรู้ว่านั้นเป็นพรอย่างย้ง แต่พวกเขาเฟ้งใช้เงินอมช่วยเหลือสมาชิกครอบครัวหนึ่งที่ข้ตสน และม่มีเงินพอช่วยโรซานกับแซรอนซื้อตั๋วสำหรับเที่ยวบินใหม่

ในศรีลังกามีธรรมเนียมที่เจ้าบ่าวจะซื้อสร้อยคอทองคำให้เจ้าสาวเพื่อให้เธอมีเงินใช้บ้างถ้าสามีเธอเสียชีวิต แอนตัดสินใจขายสร้อยคอเพื่อช่วยซื้อตั๋วให้ใหม่ ของขวัญที่เธอให้ด้วยความโอบอ้อมอารีส่งผลให้โรซานกับแซรอนได้นัดหมายกับพระวิหารในมะนิลา

“ดิฉันรู้ค้ำของการผ่นึกในพระวิหาร” แอนกล่าว “ดิฉันรู้ว่แซรอนกับโรซานจะเป็นกำลังสำคัญให้กับสาขา ดิฉันม่อยากให้พวกเขาพลาดโอกาสนี้”³

แนวคิดที่จะช่วยคนที่ไปพระวิหารม่ได้

ท่านอาจได้รับเรียกให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่ม่สามารถไปพระวิหารบอยๆ หรือไปม่ได้เลย เพราะอยู่ไกลหรือแบกรับค้ำใช้จ่ยไม่ไหว แต่ท่านยังคงสามารถหาวิธีช่วยให้พวกเขาเห็นคุณค่าของพรพระวิหาร

- สอนหรือเข้าชั้นเรียนเตรียมเข้าพระวิหารหรือชั้นเรียนประวัติครอบครัวด้วยกัน
- ให้ภาพพระวิหารเพื่อแขวนไว้ในบ้านของพวกเขา
- ถ้าท่านเคยเข้าไปในพระวิหาร ให้แบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์และประกษ์พยานของท่านในเรื่องศาสนพิธีพระวิหาร
- ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพันธสัญญาที่พวกเขาทำไว้และวิธีรักษาพันธสัญญาเหล่านั้น ท่านอาจจะใช้ “เข้าใจพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้า: คำอธิบายพอสังเขปเกี่ยวกับค้ำสัญญาสำคัญที่สุดของเรา” ใน *เสียดไฮนา* กรกฎาคม 2012 ■

ท่านสามารถสแกนคิวอาร์โค้ดที่นี่เพื่ออ่าน “เข้าใจพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้า”

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การเป็นวิสุทธีชนยุคสุดท้ายที่เป็นแบบอย่าง,” *เสียดไฮนา*, พ.ย. 2018, 114.
2. ดู LaRene Gaunt, “Finding Joy in Temple Service,” *Ensign*, Oct. 1994, 8.
3. แอนและแอนตันได้สร้อยคอของพวกเขากลับคืนหลังจากกองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหารของศาสนจักรจ่ยเงินคืนให้กับพวกเขา ซึ่งให้ความช่วยเหลือทางการเงินครั้งเดียวกับสมาชิกศาสนจักรที่อาจจะมีเงินไม่พอไปพระวิหาร

พระเจ้าทรงนำศาสนจักรของพระองค์ผ่าน
ศาสดาพยากรณ์และอัครสาว

โดย ประธาน
ดัลลิน เอช. อีคส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธาน
สูงสุด

หมายเหตุบรรณาธิการ: ประธานอีคส์สอนว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์เพื่อช่วยให้บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้ามีคุณสมบัติคู่ควรรับความสูงส่ง บทความนี้สำรวจวิธีที่พระเจ้าทรงบรรจุจุดประสงค์นั้นผ่านศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำหน้าที่ในพระนามของพระองค์

งานของพระเจ้าจำเป็นต้องมีองค์การที่พระเจ้าทรงนำผ่านผู้นำที่พระองค์ทรงเลือกและทรงมอบอำนาจ พระองค์ทรงกำกับดูแลผู้นำเหล่านั้นในการทำให้จุดประสงค์ของพระองค์ลุล่วง ประวัติในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าผู้นำเช่นนั้นคือศาสดาพยากรณ์ หรือไม่กี่ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก นี่เป็นแบบแผนในช่วงหลายปีของอิสราเอลในพันธสัญญาและในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา และดำเนินต่อเนื่องไปในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

พระเจ้าทรงนำผู้คนของพระองค์ผ่านองค์การ

จุดประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์คือ “การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์” ของบุตรธิดาของพระองค์ (โมเสส 1:39) ในสมัยการประทานนี้ พระองค์ทรงทำเช่นนี้ผ่านศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อ “ช่วยบุคคลและครอบครัวให้คู่ควรแก่การรับความสูงส่ง”¹

“ความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งสามด้านที่ศาสนจักรต้องทำ” ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) สอนดังนี้ คือ “หนึ่ง นำพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปให้ชาวโลก สอง ทำให้พระกิตติคุณนั้นเกิดผลในชีวิตสมาชิกของศาสนจักร และสาม ขยายพรของพระกิตติคุณผ่านการทำงานแทนผู้ล่วงลับไปอยู่หลังม่านแห่งความตาย”²

ในสมัยของเราดูเหมือนคนจำนวนมากต้องการความเข้มแข็งทางวิญญาณหรือศาสนาแต่คิดว่าตนสามารถมีได้โดยไม่ต้องมีองค์การศาสนา คนที่คิดว่าตนสามารถบรรลุสิ่งนี้ได้โดยไม่ต้องมีองค์การอย่างเป็นทางการต่างมองข้ามประวัติที่บันทึกไว้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาเพื่อให้พระกิตติคุณและคำสอนของพระองค์มีความต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผล ดังที่เฮลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองเดือนใจเราในคำพูดการประชุมใหญ่สามัญที่น่าจดจำเมื่อห้าปีก่อน “ในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา พระเยซูทรงจัดระเบียบงานของพระองค์ในวิธีซึ่งจะสามารถสถาปนาพระกิตติคุณได้พร้อมกันในหลายประชาชาติและในหมู่คนที่แตกต่างกัน”³ องค์การนั้นรวมถึงอัครสาวกและเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ ดังที่อธิบายไว้ในพันธสัญญาใหม่

เหตุใดจึงต้องมียุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของพระเจ้า? ถึงแม้พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรักและช่วยเหลือเราเป็นรายบุคคลเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์สำหรับบุตรธิดาทั้งกลุ่มของพระเจ้า—โดยเฉพาะผู้คนในพันธสัญญาของ

ก

องค์การศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
ต้องมีผู้นำที่พระองค์ทรงเลือกตลอด
จนประทานพลังอำนาจและสิทธิ
อำนาจให้ประกาศพระประสงค์ของ
พระองค์ต่อผู้คนของพระองค์

ค.ศ. 30 พระเยซูคริสต์ และ อัครสาวกสิบสอง

พระองค์—แต่พระองค์ทรงดำเนินงานผ่านองค์การที่นำโดย
ศาสตพยากรณ์และอัครสาวก

โดยผ่านองค์การเท่านั้นที่สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มคนที่อัคร-
สาวกเปาโลเรียกว่า “กายของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 12:27) จะได้
รับโอกาสที่พวกเขาต้องมีเพื่อบรรลุการเติบโตทางวิญญาณอัน
เป็นจุดประสงค์ของการสร้างพวกเขา องค์การที่มีพรสวรรค์ต่าง
กันและมีความพยายามหลากหลายเท่านั้นจึงจะสามารถบรรลุสิ่ง
ที่จำเป็นต่อการทำงานของพระเจ้าให้สำเร็จ

สิ่งที่จะทำให้สำเร็จผ่านกลุ่มองค์กรผู้เชื่อเท่านั้นครอบคลุมถึง
ความพยายามหลักๆ ในการช่วยเหลือคนยากจน ประกาศพระ
กิตติคุณไปทั่วโลก สร้างและทำนุบำรุงพระวิหาร ศาสตพยากรณ์
โจเซฟ สมิทกล่าวว่าวัตถุประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในการ
รวบรวมผู้คนของพระองค์คือ “สร้างพระนิเวศน์แต่พระเจ้าซึ่งที่
นั้นพระองค์ทรงสามารถเปิดเผย . . . ศาสนพิธีแห่งพระนิเวศน์
ของพระองค์และรัศมีภาพแห่งอาณาจักรของพระองค์ และทรง
สอนผู้คนถึงหนทางสู่ความรอด”⁴

จำเป็นต้องมีองค์การเพื่อบรรลุผลตามพระบัญชาของพระเจ้า
ให้ “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกันเจ้าก็มีไซ้ของเรา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:27)
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์แห่งฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า เรา
ไม่สามารถบรรลุความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้น—ความเป็น
เอกภาพนั้น—เป็นรายบุคคล “เราต้องแสวงหาและมีคุณสมบัติ
คู่ควรจะได้สิ่งนี้ร่วมกับผู้อื่น จึงไม่น่าแปลกใจ” ท่านตั้งข้อสังเกต
“ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงกระตุ้นให้เรามารวมกันเพื่อพระองค์จะ
ประทานพรเราได้”⁵

ผู้เชื่อแต่ละคนจำเป็นต้องมีประสบการณ์ทางศาสนาผ่านองค์การ
ศาสนาเช่นกันเพราะในวิธีนี้เท่านั้นเราจึงจะสามารถถูกกล่าว
หรือตีสอนจากผู้มีสิทธิอำนาจสำหรับบาปและความผิดของ
เรา การตีสอนเช่นนั้นจำเป็นต่อการเติบโตทางวิญญาณของเรา
(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:31; 101:4–5; ดู โมไซยาห์
23:21–22 ด้วย)

เอิลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) ให้เหตุผลอีก
ประการหนึ่งสำหรับการจัดกลุ่มคนทางศาสนาหรือทางวิญญาณ
“เพราะความดีตามแต่โอกาสของแต่ละคนมีไม่พอสู้กับความ
ชั่วร้าย”⁶

ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ปกครองโดย ศาสตพยากรณ์และอัครสาวก

องค์การศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ต้องมีผู้นำที่พระองค์ทรง
เลือกตลอดจนประทานพลังอำนาจและสิทธิอำนาจให้ประกาศ
พระประสงค์ของพระองค์ต่อผู้คนของพระองค์

“ท่านไม่ได้เลือกเรา” พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอน “แต่เราเลือก
พวกท่านและแต่งตั้งท่านให้ไปเกิดผลและเพื่อให้ผลของท่าน
คงอยู่” (ยอห์น 15:16) พระคัมภีร์ไบเบิลพูดชัดเจนว่าใครเลือก
ศาสตพยากรณ์และอัครสาวก ในพันธสัญญาเดิมเราเห็นชัด
ในการเลือกโมเสสกับซามูเอล และในพันธสัญญาใหม่เราเห็น
ในการเรียกอัครสาวกสิบสองและอัครสาวกเปาโล (ดู อพยพ 3;
1 ซามูเอล 3; มาระโก 3; กิจการ 9) ผู้นำเหล่านี้ไม่ได้อาสา
และผู้เชื่อไม่ได้เป็นคนเลือกพวกเขาขึ้นมา

พระคัมภีร์ไบเบิลแสดงให้เห็นเช่นกันว่าผู้นำทางศาสนาต้อง
มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตของพระเจ้าเป็นเจ้า ซึ่งประสาทโดยผู้
ดำรงสิทธิอำนาจนั้นอยู่แล้ว คำอธิบายในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการ
เรียกและการมอบอำนาจให้อาโรน สมาชิกในอัครสาวกสิบสอง
และสาวกเจ็ดสิบเป็นตัวอย่างของหลักธรรมนี้ (ดู อพยพ 28:1–4;

ค.ศ. 1835 โจเซฟ สมิท และ อัครสาวกสิบสอง

ปัจจุบัน รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน และ อัครสาวกสิบสอง

มาระโก 3:14–15; ลูคา 10:1, 17 สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตไม่ได้มาจากการอ่านพระคัมภีร์หรือจากความปรารถนาจะรับใช้ การแต่งตั้งที่ประสาทสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตมาจากหัวหน้าของศาสนจักรและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:11)

ในพันธสัญญาเดิม ผู้นำทางวิญญาณคือ *ศาสดาพยากรณ์* เราพูดถึงพวกเขาในสามบทบาทต่างกัน บางท่านเป็นบรูษศักดิ์สิทธิ์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ศาสดาพยากรณ์ให้ลูกหลานของท่าน ท่าน อย่างเช่นอับราฮัม บางท่านเป็นผู้นำที่ใช้อำนาจทางการเมืองรวมทั้งอำนาจปุโรหิต อย่างเช่นโมเสสและโยชูวา ส่วนใหญ่ปฏิบัติบทบาทศาสดาพยากรณ์โดยไม่เกี่ยวกับตำแหน่งปีทูหรือตำแหน่งทางการเมือง อย่างเช่น ซามูเอลและอิสยาห์ พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงตำแหน่งศาสดาพยากรณ์สามตำแหน่งเหมือนกัน ได้แก่ ลีไฮ (ปีทู) กษัตริย์เบ็นจามิน (ผู้นำทางการเมือง) และแอลมาผู้บุตร (หลังจากท่านสละตำแหน่งหัวหน้าผู้พิพากษา) (ดู 1 เนไฟ 1–2; โมไซยาห์ 1–6; แอลมา 4–5) อย่างไรก็ตาม เห็นชัดว่าศาสดาพยากรณ์ทุกท่านที่อยู่ก่อนพระเยซูคริสต์ล้วนเรียกผู้คนให้กลับใจ และส่วนใหญ่ของท่านพยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมา⁷

ตำแหน่งอัครสาวกมีกล่าวไว้ครั้งแรกในพันธสัญญาใหม่เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกอัครสาวกขณะพระองค์ทรงจัดระเบียบการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์เพื่อประกาศ บัพติศมา และรักษา อัครสาวกเปาโลเขียนว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ “สร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็นศิลาหัวมุม” (เอเฟซัส 2:20) พระเยซูทรงเรียกสาวกเจ็ดสิบเช่นกันและทรงส่งพวกเขาออกไปปฏิบัติศาสนกิจ (ดู ลูคา 10:1, 17) และทรงมอบอำนาจให้เรียกเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ เช่น ศิษยาภิบาลและผู้สอน (ดู เอเฟซัส 4:11)

หน้าที่สูงสุดของอัครสาวกในศาสนจักรที่พระเยซูทรงสถาปนาคือถืออภัยโทษทั้งหลายของฐานะปุโรหิต เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรง

สัญญาจะมอบ “ลูกอภัยโทษต่างๆ แห่งแผ่นดินสวรรค์” ให้อัครสาวกเปโตร พระองค์ทรงเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นพลังอำนาจที่ “สิ่งใดที่ท่านกล่าวห้ามในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์” (มัทธิว 16:19) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ อภัยโทษเหล่านั้นรับประกันการกระทำโดยอำนาจของสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลกว่ามีผลในสวรรค์ อัครสาวกผู้ถืออภัยโทษของฐานะปุโรหิตมีสิทธิและความรับผิดชอบในการควบคุมและกำกับดูแลกิจกรรมต่างๆ ของฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลก⁸ ซึ่งรวมถึงการประกอบศาสนพิธีและการควบคุมดูแลศาสนพิธีที่จำเป็นของพระกิตติคุณ

ความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกคือพวกเขาทำหน้าที่ของประธานและหน้าที่ศาสดาพยากรณ์ในการสอนความจริงของพระกิตติคุณและเป็นพยานในฐานะ “พยานพิเศษถึงพระนามของพระคริสต์ในทั่วโลก” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:23) พวกเขาระบุความจริงและความผิดและกล่าวอย่างผู้มีสิทธิอำนาจว่า “พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้” ประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ (1871–1961) ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่าอัครสาวก “มีสิทธิ พลังอำนาจ และสิทธิอำนาจในการประกาศพระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าต่อผู้คนของพระองค์ภายใต้พลังอำนาจและสิทธิอำนาจทั้งหมดของประธานศาสนจักร”⁹

ในฐานะผู้รับใช้ของพระบิดาและพระบุตร อัครสาวกและศาสดาพยากรณ์สอนและแนะนำตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ โดยไม่มีความปรารถนาอื่นใดนอกจากพูดถึงที่เป็นความจริงและกระตุ้นทุกคนให้เดินตามทางไปสู่พรของพระผู้เป็นเจ้า รวมถึงจุดหมายสูงสุดของพระองค์สำหรับบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์ “ของประทานนี้สำคัญที่สุดไบบรรดาของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7) เราวางใจเสียของพวกท่านได้

ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด รักษาการประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “ในโลกทุกวันนี้ที่นักวิเคราะห์ข่าวทางโทรทัศน์และวิทยุเสนอความเห็นขัดแย้งกันวันละ 24 ชั่วโมง ที่นักการตลาดแย่งชิงกันทุกอย่างตั้งแต่เงินของท่านไปจนถึงคะแนนเสียงของท่าน มีเสียงหนึ่งชัดเจน ไม่ปนเปื้อน และไม่มัวหมองที่ท่านไว้วางใจได้เสมอ เสียงนั้นคือเสียงของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่และอัครสาวก เจตนาเดียวของพวกเขาท่านคือ ‘ความผาสุกอันเป็นนิมิตของจิตวิญญาณ’ (2 เนไฟ 2:30)”¹⁰

การเข้าถึงคำสอนของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์เป็นทั้งพรและความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่ง พรคือเราเข้าถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราได้ยินทันที ความรับผิดชอบคือการเข้าถึงคำสอนของพระเจ้านี้ทำให้เรามีภาระรับผิดชอบที่ต้องฟังและเอาใจใส่คำสอนเหล่านั้น นำเสียดายที่ผู้เชื่อบางคนล้มเหลวในความรับผิดชอบนี้ ไม่แปลกที่คนมากมายในโลกปฏิเสธข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสิทธิ์อำนาจและการดูแลให้อัครสาวกและศาสดาพยากรณ์พูดในพระนามของพระองค์ มากยิ่งกว่านั้น ปฏิเสธศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกเพราะพวกเขาปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าหรือการดำรงอยู่ของความถูกต้องที่เป็นจริงเสมอ

โชคดีที่คนจำนวนมากเลือกเชื่อและทำตามคำสอนของศาสดาพยากรณ์ พวกเขาได้รับพรที่สัญญาไว้ ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนดังนี้ “รูปแบบที่พระเจ้าเป็นเจ้าของวางไว้นานแล้วในการสอนบุตรธิดาของพระองค์ผ่านศาสดาพยากรณ์ทำให้เราเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงอวยพรศาสดาพยากรณ์แต่ละท่านและพระองค์จะทรงอวยพรคนที่ต้องการคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์”¹¹

มีเสียงหนึ่งชัดเจน ไม่ปนเปื้อน และไม่มัวหมองที่ท่านไว้วางใจได้เสมอ เสียงนั้นคือเสียงของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่และอัครสาวก

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกดำเนินงานผ่านสภา

พระเจ้าทรงนำศาสนจักรของพระองค์ผ่านศาสดาพยากรณ์ (หลายท่าน) และอัครสาวก (หลายท่าน) ขณะพวกเขาดำเนินงานผ่านสภา มีตัวอย่างมากมายของเรื่องนี้

พระเจ้าทรงเรียกศาสดาพยากรณ์หนึ่งคนให้เริ่มสมัยการประทานใหม่ จากนั้น เมื่อการฟื้นฟูใหม่เติบโตเต็มที่แล้ว พระองค์ทรงเปิดเผยและทรงสอนหลักคำสอนและนโยบายสำหรับกลุ่มผ่านองค์การที่นำโดยอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ ด้วยเหตุนี้ เมื่อศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูเติบโตเต็มที่ในสมัยการประทานสุดท้ายนี้ พระเจ้าจึงทรงเปิดเผยว่ากิจธุระสำคัญที่สุดและเรื่องยากที่สุด

ของศาสนจักรควรตัดสินใจโดยสภาของฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:78–79) ที่นั่น คำตัดสินทุกอย่าง “ต้องเกิดขึ้นโดยเสียงเอกฉันท์ของโคออร์ดิเนตอรร่วมเหล่านี้” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:27) หากไม่แล้วคำตัดสินของพวกเขาจะไม่มี “สิทธิ์ในพรเดียวกับคำตัดสินของโคออร์ดิเนตอรร่วมประธานสามคนซึ่งมีในสมัยโบราณ” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:29)

ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นทิศทางของพระเจ้าว่าศาสนจักรของพระองค์ต้องปกครองโดยสภาอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ คຸ້ມຄອງและส่งเสริมความเป็นเอกภาพซึ่งจำเป็นต้องมีในศาสนจักรของพระเจ้า

“ในตอนเริ่มต้นงานนี้พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าควรจะมีมหาปุโรหิตสามคน ควบคุมฐานะปุโรหิตระดับสูงในศาสนจักรของพระองค์และควบคุมทั้งศาสนจักร” ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918) สอนในการประชุมใหญ่สามัญที่ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักร¹² ท่านยืนยันความสำคัญของมหาปุโรหิตสามคนในฝ่ายประธานโดยประกาศว่า “ไม่ถูกต้องที่ชายหนึ่งคนในชีวิ้อานาจและพลังอำนาจทั้งหมดของฝ่ายประธานในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”¹³ ท่านเสริมว่า “พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ชายหนึ่งคนมีอำนาจทั้งหมด และเพราะเหตุผลดังกล่าวพระองค์จึงทรงวางประธาน อัครสาวก มหาปุโรหิต สาวกเจ็ดสิบ [ฯลฯ] ไว้ในศาสนจักรของพระองค์”¹⁴

คำสอนที่คุ้นเคยหนึ่งของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) กล่าวถึง *ศาสตพยากรณ์* และ *อัครสาวก* หลายคนไว้ชัดเจนเช่นกัน: “มีเรื่องหนึ่งที่เราควรมีความชัดเจนอย่างยิ่งในความคิดเรา ประธานศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุด หรือเสียงเอกฉันท์ของฝ่ายประธานสูงสุด และอัครสาวกสิบสองจะไม่มีวันนำวิสุทธิชนไปผิดทางหรือให้คำแนะนำแก่ชาวโลกขัดกับพระดำริหรือพระประสงค์ของพระเจ้า”¹⁵

คำสอนแต่ละเรื่องของอัครสาวกและแม้แต่ศาสตพยากรณ์ต้องได้รับการยืนยันผ่านขั้นตอนการอนุมัติโดยอัครสาวกและศาสตพยากรณ์คนอื่นๆ ก่อนจึงจะกลายเป็นหลักคำสอนทางการของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เราเห็นตัวอย่างนี้ในพระคัมภีร์ไบเบิลในการแสดงความเห็นชอบของอัครสาวกเมื่อเปโตรรายงานว่าเขาได้รับการเปิดเผยให้นำพระกิตติคุณไปให้คนต่างชาติ (ดู กิจการของอัครทูต 11:1, 18) ในทำนองเดียวกัน เมื่อเหล่าอัครสาวกทราบว่ามีภารกิจโต้เถียงกันในเรื่องความจำเป็นของการเข้าสู่หน้ต เปโตรจึงทำให้พวกท่านนึกถึงความสำคัญของการเปิดเผยที่ท่านได้รับ และจากนั้นสภาเห็นชอบให้ยุติการโต้เถียงด้วยสาส์นยืนยันต่อศาสนจักร (ดู กิจการของอัครทูต 15)

ทำนองเดียวกัน ในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู หลักคำสอนยังไม่เป็นทางการจนกว่าองค์ประชุมของศาสนจักรรับไว้โดยกฎของความเห็นชอบร่วมกัน (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 26:2; 28:13) หลักธรรมดังกล่าวได้รับการเปิดเผยในปี 1830 และนำมาใช้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา¹⁶ ธรรมเนียมปฏิบัตินี้ป้องกันไม่ให้ความคิดส่วนตัวหรือความเห็นเฉพาะบุคคลเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลต่อความจริงของพระกิตติคุณซึ่งศาสนจักรทั้งหลายที่อยู่ในช่วงของการละทิ้งความเชื่อต่างไม่ยอมปฏิบัติตามธรรมเนียมดังกล่าว

สุดท้ายนี้ ศาสนจักรจึงรักษาความเป็นเอกภาพที่จำเป็นในเรื่องหลักคำสอนในหมู่ผู้นำต่างๆ โดยใช้กฎเกณฑ์ที่มีมายาวนาน นั่นคือ คำถามที่ส่งให้อัครสาวกหรือเจ้าหน้าที่ท่านอื่นเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับหลักคำสอนหรือนโยบายที่ไม่ได้นิยามไว้ชัดเจนในพระคัมภีร์หรือคู่มือต้องส่งต่อให้ฝ่ายประธานสูงสุด (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:126)¹⁷

ศาสตพยากรณ์และอัครสาวกเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์

ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิธท่านสอนดังนี้ “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของปกครองอับราฮัม อิสอัค และยาโคบเป็นครอบครัว และทรงปกครองลูกหลานอิสราเอลทั้งประเทศนั้นใด เราในฐานะศาสนจักรต้องอยู่ภายใต้การนำทางของพระองค์ด้วยฉันนั้นถ้าเราอยากรุ่งเรือง อยู่รอดปลอดภัยและได้รับการค้ำจุน”¹⁸

บทความนี้อธิบายว่าพระเจ้าทรงงานของพระองค์ตลอดหลายยุคหลายสมัยอย่างไร แบบแผนและระเบียบปฏิบัติที่ดำเนินต่อเนื่องในสมัยของเราอย่างไร ดังที่อัครสาวกเปโตรสอน “บรรดาผู้เผยพระวจนะ” ล้วนเป็น “พยาน” ถึงพระคริสต์ (กิจการของอัครทูต 10:43) ในสมัยของเรา พระเจ้าทรงดำเนินงานของพระองค์ผ่านศาสตพยากรณ์และอัครสาวกผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำในพระนามของพระองค์เพื่อทำให้เกิดชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์ ■

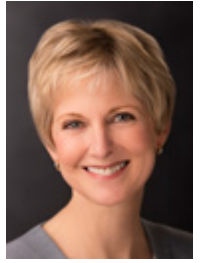
อ้างอิง

1. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.2.
2. *Teachings of Gordon B. Hinkley* (1997), 118.
3. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุใดจึงต้องมีศาสนจักร,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2015, 108 (คำพูดนี้เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับตอน 1 ของบทความนี้); ดู David A. Edwards, “We Need Christ’s Church,” youth.ChurchofJesusChrist.org ด้วย.
4. *คำสอนของประธานศาสนจักรโจเซฟ สมิธ* (2007), 448.
5. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ใจเราผูกพันเป็นหนึ่งเดียว,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2008, 85.
6. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “Why Not Now?” *Ensign*, Nov. 1974, 13.
7. ดู Bible Dictionary, “Prophet.”
8. ดู *คู่มือเล่ม 2*, 2.2.
9. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ โนบอยด์ เค. แพคเกอร์, “อัครสาวกสิบสอง,” *เสี้ยวไฮนา*, ม.ค. 1997, 6.
10. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ใน “Sustaining Our Prophets and Apostles,” ChurchofJesusChrist.org; ดู “Here Am I, Send Me” (Brigham Young University devotional, Mar. 13, 2001), 5, speeches.byu.edu ด้วย.
11. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 305.
12. *คำสอนของประธานศาสนจักรโจเซฟ เอฟ. สมิธ* (1998), 246.
13. โจเซฟ เอฟ. สมิธ, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 176–177.
14. โจเซฟ เอฟ. สมิธ, *Gospel Doctrine*, 177.
15. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, “Eternal Keys and the Right to Preside,” *Ensign*, July 1972, 88.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา บทนำของภาค 138; คำอธิบายเกี่ยวกับ ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2; และนบอยด์ เค. แพคเกอร์, *The Holy Temple* (1980), 202.
17. ดู เจมส์ อี. เฟาสท์, *Reach Up for the Light* (1990), 28–29; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:4 และคำอธิบายของข้อนี้ในโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie (1954), 1:185–86 ด้วย.
18. *คำสอนของประธานศาสนจักรโจเซฟ สมิธ*, (2007), 173.

ภาพวาดโดย
จิตรกรหญิง
วิสุทธิชนยุค
สุดท้ายเหล่านี้
แสดงให้เห็น
ถึงอิทธิพล
และบทบาท
มากมายของ
สตรี

โดย จิน บี. บิงแฮม
ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ

ธิดาที่ พิเศษ ของพระเจ้า

การยื่นมือช่วยเหลือในวิธีเล็กๆ น้อยๆ และเรียบง่ายสามารถเป็น
พระแก่ครอบครัวเราและคนอื่นๆ ในวิธีที่พิเศษเกินธรรมดา

หมายเหตุบรรณาธิการ: เมื่อดูสาเหตุที่เราต้องมีศาสนจักร ซีสเตอร์บิงแฮมอธิบายว่าการเป็น
สมาชิกขององค์การอย่างเช่นสมาคมสงเคราะห์ช่วยให้เราบรรลุศักยภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา
ผ่านโอกาสที่ได้มีส่วนร่วมในงานแห่งความรอดของพระเจ้า

บ รื่องราวของดิฉันธรรมดาตามมาก ดิฉันชอบเรียนรู้อะไรๆ แต่ไม่เคยเป็นนักเรียนเก่ง
ที่สุดในชั้น ดิฉันไม่สามารถอดอ้างความเชี่ยวชาญใดๆ ได้เลย ดิฉันเล่นเปียโนแค่พอ
เล่นเพลงสวดได้แบบตืดๆ ขัดๆ ดิฉันชอบไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์ศิลปะ แต่พรสวรรค์ด้าน
ศิลปะของดิฉันจำกัดอยู่แค่การวาดลายชุกขยิกในสมุดจด ดิฉันเย็บกระโปรงใส่ได้ แต่ไม่
สามารถตัดสูทได้

ถึงแม้ดิฉันได้รับพรให้มีสุขภาพดีและชอบวิ่งตามสวนสาธารณะหรือว่ายน้ำในทะเลสาบ
แต่ดิฉันไม่ได้เล่นกีฬาโรงเรียนแม้แต่อย่างเดียวนี่ ไม่เคยมีคนขอดิฉันไปงานปาร์ตี้และดิฉัน
ไม่ได้เป็นประธานใดๆ เลย ดิฉันไม่เคยอยู่ในกลุ่มคนดัง และเพื่อนที่มีเสน่ห์หลายคนหนึ่ง
เคยพิจารณารูปร่างหน้าตาของดิฉันอย่างละเอียดและพูดว่า “เธอจะไม่มีวันเป็นคนสวย แต่
เธอคงเป็นคนน่ารักได้” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ดิฉันเป็นแค่คนธรรมดา

บางท่านอาจเชื่อมโยงกับประสบการณ์แบบนี้ โดยรู้สึกละอายใจที่ท่านเป็นแค่คนธรรมดาเช่นกัน—
อาจจะน้อยกว่าธรรมดาด้วยซ้ำ ถ้าท่านเป็นมนุษย—และโดยเฉพาะสตรี—ท่านอาจจะเคย
สงสัยตัวเองและท้อแท้หลายครั้งว่าท่านไม่ได้เป็นอย่างที่ต้องการเป็น

กระนั้นก็ตาม แม้ในความธรรมดาของดิฉัน พระบิดาบนสวรรค์ทรงมองเห็นคุณค่าและ
ทรงช่วยให้ดิฉันเริ่มพัฒนาของประทานและพรสวรรค์ที่พระองค์ทรงทราบว่า จะช่วยให้ดิฉัน
เป็นทั้งหมดที่ทรงออกแบบให้ดิฉันเป็น จงรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของท่านจะทรงจัดเตรียม
ทั้งหมดที่ ท่าน ต้องการเพื่อเป็นธิดาที่พิเศษของพระเจ้า เราทุกคนสามารถโดดเด่น
น่าฟังได้เพราะพรสวรรค์และความสามารถที่เป็นเอกลักษณ์ของเรา

ที่ห้องสตรี โจเซฟและริชาร์ด สก็อตต์ที่มีบุตรด้วยกัน 3 คน โดยเด็กโตสุดชื่อ โจเซฟ และเด็กเล็กชื่อ ริชาร์ด สก็อตต์
กล่าวถึงประสบการณ์ชีวิต: สก็อตต์ที่มีบุตรด้วยกัน 3 คน โดยเด็กโตสุดชื่อ โจเซฟ และเด็กเล็กชื่อ ริชาร์ด สก็อตต์
กล่าวถึงประสบการณ์ชีวิต: สก็อตต์ที่มีบุตรด้วยกัน 3 คน โดยเด็กโตสุดชื่อ โจเซฟ และเด็กเล็กชื่อ ริชาร์ด สก็อตต์

ในอาณาจักรของพระองค์ไม่เหมือนในโลกคือไม่มีแพลตฟอร์มของผู้ชนะ ซึ่งมีพื้นที่ให้เพียงหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น พระองค์ทรงสอน ทรงเตรียม และประทานศักยภาพอันน่าอัศจรรย์แก่เริดา *แต่ละคน* ในชีวิตก่อนเกิดเพื่อเป็นราชินีในอาณาจักรซีเลสเชียล

ศักยภาพของท่านเพื่อความยิ่งใหญ่

ท่านต้องการทำอะไรบรรลุผลสำเร็จในชีวิต? เป้าหมายและความมุ่งมั่นปรารถนาของท่านคืออะไร? ถ้าเป้าหมายระยะยาวของท่านคือเข้าอาณาจักรซีเลสเชียลเพื่ออยู่ชั่ววันรันดร์กับพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ของเราและกับสมาชิกครอบครัวที่ท่านรัก จุดมุ่งเน้นอย่างเดียวนั้นจะพาท่านไปไกลกว่าที่ท่านคิดว่าจะไปได้ตอนนี้ (ดู 1 โครินธ์ 2:9)

ท่านมีศักยภาพเหลือเชื่อเพื่อความดีเพราะท่านเป็นธิดาในพันธสัญญาของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ หลักฐานยืนยันศักยภาพโดยธรรมชาติของท่านเพื่อความยิ่งใหญ่คือข้อเท็จจริงอันเรียบง่ายที่ว่าท่านเกิดมาบนแผ่นดินโลกเพราะท่านเลือกไว้แล้วในโลกก่อนเกิดว่าจะยอมรับแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์และทำตามแบบอย่างของพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และเพราะพระเยซูคริสต์เต็มพระทัยรับเอาบาปและความทุพพลภาพ—หรือความไม่ดีพอ—ของเราแต่ละคนไว้กับพระองค์ (ดู แอลมา 7:11–13) และทรงทำให้เกิดความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์นั้นผ่านการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ เราจึงมีความเชื่อมั่นได้เต็มที่เราสามารถเป็นทั้งหมดที่ทรงออกแบบให้เราเป็น เมื่อเราทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ เราแสดงให้เห็นว่าเราปรารถนาจะบรรลุศักยภาพอันศักดิ์สิทธิ์นั้น เรารู้ว่าเราจะทำสิ่งนี้ด้วยตนเองไม่ได้ แต่โดยผ่านความรักของพระบิดาบนสวรรค์และพระคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราสามารถทำสำเร็จทั้งหมดที่จำเป็นต่อความสูงส่ง

ความคิดนั้นหนุนใจดิฉันเมื่อดิฉันได้รับเรียกเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เพราะรู้ว่าดิฉันไม่มีสติปัญญาและความสามารถทั้งหมดในการทำสิ่งที่เรียกร้องให้เกิดสัมฤทธิ์ผล แต่ดิฉันรับกำลังใจและพลังจากความรู้ที่ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของ “ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชานุภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก” (โมไซยาห์ 4:9) และถ้าเราแค่พยายาม แค่ทำสุดความสามารถ แม้จะไม่สมบูรณ์แบบ พระเจ้า “จะอยู่ทางขวามือ [เรา] และทางซ้าย [เรา] . . . และเหล่าเทพ [ของพระองค์] ห้อมล้อม [เรา], เพื่อประคอง [เรา] ไว้” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88) ทั้งหมดที่พระองค์ทรงเรียกร้องคือ “ใจและความคิดที่เต็มใจ” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34) เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เราจะมีพลังทำทุกสิ่งที่ทรงเรียกร้องจากเราในชีวิตนี้สำเร็จและเข้าในอาณาจักรของพระองค์ในชีวิตหลังจากนี้ การเลือกเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์เปิดโอกาสให้เรามีอิทธิพลมากเกินไปคนรอบข้าง

ไม่สำคัญว่าเราอยู่ที่ใด องค์กรประกอบของครอบครัวเราเป็นอย่างไร เงินในบัญชีธนาคารของเรามีมากน้อยเพียงใด หรือเราเป็นสมาชิกศาสนจักรมานานเท่าใด เราแต่ละคนสามารถเป็นอิทธิพลเพื่อความดีได้ การดำเนินชีวิตด้วย

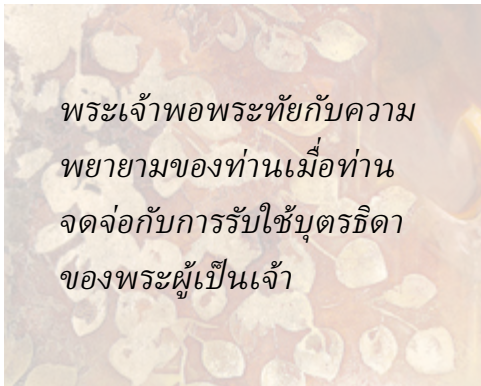
ความซื่อสัตย์สุจริตที่บ้านและในชุมชน การใช้เสียง
นุ่มนวลและคำพูดอ่อนโยนกับบุตรธิดาที่ดื้อรั้นหรือ
ผู้ร่วมงานที่เห็นแย้ง การแสดงมาตรฐานของท่าน
โดยแต่งกายสุภาพ และการออกจากพื้นที่ซึ่งท่าน
คุ้นเคยไปทำความรู้จักกับคนที่อาศัยอยู่รายรอบ
เป็นการกระทำอันเรียบง่ายบางอย่างที่เราสามารถ
ทำได้ซึ่งจะส่งผลให้ผู้อื่นพัฒนาสู่ระดับทางวิญญาณ
ที่สูงขึ้นเช่นกัน

คนที่คุ้นเคยกับประวัติการตั้งถิ่นฐานตามแนว
ชายแดนทั่วโลกรู้ว่าหลายเมืองเริ่มจากการรวม
ตัวอย่างไม่มีระเบียบของคนหยาบกระด้างผู้มาทำ
ธุรกิจและหาโชคลาภ จนกระทั่งสตรีเข้ามาอยู่มาก
ขึ้นและยื่นกรานจัดตั้งโบสถ์ โรงเรียน และสภาพ
แวดล้อมที่สะอาดมีระเบียบซึ่งทำให้เกิดความ
ก้าวหน้าอย่างแท้จริงจนเรียกได้ว่ามีอารยธรรม

“ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ สังคมพึงพาพลัง
ศีลธรรมของสตรีมาโดยตลอด” เอิลเดอร์ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโคเวรัมอีครสาวกสิบสองกล่าว
“แม้ว่านี่จะไม่ใช่อิทธิพลบวกเพียงอย่างเดียวที่
ดำเนินอยู่ในสังคม แต่รากฐานทางศีลธรรมจากสตรี
ได้พิสูจน์แล้วว่าส่งผลดีต่อประโยชน์ส่วนรวมอย่าง
หาสิ่งใดเหมือน อาจเป็นเพราะความสำคัญของสิ่งนี้
คุณูปการดังกล่าวของสตรีจึงไม่ได้รับการยกย่อง
เท่าที่ควร . . . สตรีนำคุณธรรมบางอย่างติดตัวมาใน
โลกนี้ด้วย ของประทานศักดิ์สิทธิ์ที่ทำให้พวกเธอ
เชี่ยวชาญในการปลูกฝังคุณสมบัตื เช่น ศรัทธา ความ
กล้าหาญ การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น ตลอดจนการ
ปรับปรุงด้านความสัมพันธ์และด้านวัฒนธรรม”¹

สตรีได้รับของประทานที่บ่อยครั้งทำให้พวกเธอ
มองเห็นรายละเอียดและภาพรวมไปพร้อมๆ กัน จง
ค้นพบและใช้ของประทานเหล่านั้น พื้นที่ของสตรีที่รัก
ทั้งหลาย!

ดิฉันจำได้เมื่อประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–
2007) บอกเราด้วยเสียงทุ้มต่ำแต่อ่อนน้อมถ่อม
ตนว่า “สตรีทั้งหลายท่านไม่ทราบขอบเขตทั้งหมด
ของอิทธิพลของท่าน ท่านได้เสริมสร้างมนุษยชาติ
ทั้งมวล . . . สตรีแต่ละท่านได้นำความเข้มแข็ง
ที่มีลักษณะเฉพาะตัวและไม่เหมือนใครเข้ามาสู่
ครอบครัวและศาสนจักร”²

พระเจ้าพอพระทัยกับความ
พยายามของท่านเมื่อท่าน
จัดจ้กกับการรับใช้บุตรธิดา
ของพระเจ้า

สมาคมสงเคราะห์ที่มีความหมายต่อท่านอย่างไร?

ในฐานะสมาชิกสตรีผู้ใหญ่ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านและดิฉันเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรสตรีที่ใหญ่ที่สุดและเก่าแก่ที่สุดในโลก เรามีความผูกพันที่สามารถดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์กับพี่น้องสตรีมากกว่า 7.1 ล้านคนทั่วโลก

สมาคมสงเคราะห์เป็นมากกว่าชั้นเรียนในวันอาทิตย์ ตามที่ประธานเฟาสท์สอน สมาคมสงเคราะห์คือความเป็นพี่น้องสตรีที่พระองค์ทรงสถาปนาไว้ เป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้ เป็นองค์การที่เปี่ยมหมายในเบื้องต้นคือดูแลผู้อื่นดังที่กล่าวไว้ในคติพจน์ของเราว่า “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น”

“สมาชิกภาพในสมาคมสงเคราะห์... ได้จัดหาบ้านที่ห่างไกลจากบ้านบนสวรรค์ของ [เรา] ที่ซึ่ง [เรา] จะผูกมิตรกับผู้อื่น ผู้มีความเชื่อและค่านิยมเหมือน [เรา]”³

มีอุปสรรคและความท้าทายตลอดทาง ถ้าท่านมีประสบการณ์ไม่ดีนักในสมาคมสงเคราะห์ โปรดจำไว้ว่าเราทุกคนกำลังเรียนรู้ ที่นั่นเป็นที่ปลอดภัยสำหรับพี่น้องสตรีที่มีคำถามและสำหรับคนที่กำลังค้นหาอัตลักษณ์และจุดประสงค์ เป็นที่ซึ่งจะช่วยให้เราแต่ละคนเบ่งบานและทุกคนดีขึ้น

ถ้าท่านคุ้นเคยกับถ้อยแถลงจุดประสงค์ล่าสุดของสมาคมสงเคราะห์ ท่านย่อม

รู้ว่า “สมาคมสงเคราะห์ช่วยเตรียมสตรีให้พร้อมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ขณะพวกเธอเพิ่มพูนศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ [ขณะพวกเธอ] เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละบุคคล ครอบครัว และบ้านผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญา และ [ขณะพวกเธอ] ทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก”⁴

ดังนั้น ข้อหนึ่ง เราทำงานให้บรรลุดุจกษภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพื่อทำเช่นนั้น เรา “ร่วมกันทำงาน” เพื่อรัก “เพื่อให้พรหนุนหนุนให้เบิกบาน [ในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด]”⁵ เรามีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด ซึ่งครอบคลุมถึงงานเผยแผ่ของสมาชิก การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่ การนำสมาชิกที่แข็งขันน้อยให้กลับมาแข็งขัน งานพระวิหารและประวัติครอบครัว และการสอนพระกิตติคุณ⁶—ทุกอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่

เราเริ่มที่ไหน?

เราทำงานนี้ที่ไหนและอย่างไร? เมื่อเราโอบกอดพี่น้องสตรีที่เขินอายคนหนึ่งทีโอบสัถ์ เมื่อเรายื่นมือช่วยเหลือเยาวชนหญิงคนหนึ่งที่กำลังทุกข์ใจ เมื่อเราป้อนข้าว แต่งตัว และสอนเด็กคนหนึ่งทุกวัน เมื่อเราแบ่งปันสิ่งที่ทำให้เรามีความสุขเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูกับเพื่อนบ้านของเรา เมื่อเราเข้าพระวิหารในเวลาที่เราไม่สะดวก เมื่อเราพยายามพัฒนาพรสวรรค์โดยมีเป้าหมายจะเป็นเครื่องมือสำหรับพระเจ้า—การกระทำทั้งหมดนี้และการรับใช้ที่เรียบง่ายแต่มีความหมายอีกมากมายคือส่วนหนึ่งของงานแห่งความรอด นั่น คือพันธกิจของเรา และพันธกิจนั้นกว้างมาก⁷ แต่ **ทำได้** เมื่อเราแต่ละคนทำบางอย่าง—และทำต่อไป!

ดังที่เอมมา สมิธ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนแรกกล่าวไว้ในปี 1842 “เราจะทำสิ่งพิเศษบางอย่าง”⁸

ตัวอย่างเช่น คุณแม่วัยสาวที่มีงานยุ่งในเอริโซนา สหรัฐอเมริกาสงสัยว่าเธอจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยครอบครัวหนึ่งที่เพิ่งลี้ภัยเข้ามาอยู่ในชุมชนของเธอ ไม่นานเธอก็เรียนรู้ว่าเธอสามารถให้

มีการกระทำ
อันเรียบง่าย
มากมายที่เรา
สามารถทำได้ซึ่ง
จะส่งผลให้ผู้อื่น
พัฒนาสู่ระดับ
ทางวิญญาณที่
สูงขึ้น

ของใช้บางอย่างสำหรับอพาร์ทเมนต์ที่ว่างเปล่าของพวกเขา เมื่อเธอกับลูกๆ
ไปเยี่ยมครอบครัวนั้นเพื่อนำของไปให้ เธอเห็นว่าผู้เป็นแม่ไม่มีกระเป๋าถือ
ใส่สิ่งของส่วนตัว เธอรู้ว่าเธอกับเพื่อนหลายคนมีกระเป๋าถือที่ไม่ได้ใช้ เธอ
จึงโพสต์ขอทางสื่อสังคม จุดเริ่มต้นอันเรียบง่ายนี้กลายเป็นโรงเก็บสิ่งของ
จำเป็นสำหรับครอบครัวที่เพิ่งมาถึงและช่วยสร้างสายสัมพันธ์อันหอมหวาน
ระหว่างสตรีเหล่านี้ผู้มีความเชื่อต่างกัน

ซิสเตอร์เอโลซา อาร์. สโนว์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สอง
เป็นพยานเกี่ยวกับพรของสมาคมสงเคราะห์ว่า “ถ้าริตาและมารดาคนใดใน
อิสราเอลกำลังรู้สึก [ถูกจำกัด] แม้แต่นิดเดียวในสภาพแวดล้อมปัจจุบันของ
พวกเขา เวลานี้พวกเขาจะพบขอบข่ายกว้างขวางของพลังอำนาจและความ
สามารถทุกอย่างในการทำดีซึ่งประสาทให้พวกเขาอย่างมากมากที่สุด”⁹

ดังนั้น สิ่งพิเศษที่ท่านจะเลือกทำคืออะไร? เลือกทำบางอย่างตามเวลาและ
ทรัพยากรที่ท่านมี “อย่าวิ่งเร็วหรือทำงานเกินพลังกำลังที่เจ้ามีและวิธีที่จัดหา
ไว้ให้เจ้า . . . ; แต่จงขยันหมั่นเพียร” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:4) ไม่
ว่างานแห่งความรอดของท่านส่วนใหญ่อยู่ในบ้านเวลานี้ในชีวิตหรืออิทธิพล
ของท่านขยายไปถึงระดับโลก หรืออยู่ระหว่างนั้น พระเจ้าพอพระทัยกับความ
พยายามของท่านเมื่อท่านจดจ่อกับการรับใช้บุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
เป้าหมายนิรันดร์ของการกลับไปหาพระองค์อันเป็นรูปแบบใหม่และปรับปรุง
แล้วของตัวตนทางวิญญาณของท่าน ดังที่เอลเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองทูตไว้อย่างกระชับ “ความสูงส่งเป็นเป้าหมายของ
เรา การเป็นสานุศิษย์เป็นการเดินทางของเรา”¹⁰

เมื่อเราเดินทางไปข้างหน้าในการเป็นสานุศิษย์ ขอให้เราแต่ละคนตั้งใจว่า
จะยื่นมือช่วยเหลือในวิถีเล็กๆ น้อยๆ และเรียบง่ายเพื่อเป็นพรแก่ครอบครัว
เราและผู้อื่นในวิถีที่พิเศษ ขอให้เราทะนุถนอมความสัมพันธ์ของเราใน
องค์การที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้และมารู้จักและติดตามพระเยซูคริสต์
ซึ่งคำสอนและแบบอย่างที่ดีพร้อมของพระองค์จะนำเรากลับไปหาพระบิดา
บนสวรรค์ของเรา ■

จากคำปราศรัยที่การประชุมใหญ่สตรีบิวยายเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 2017

อ้างอิง

1. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังศีลธรรมของสตรี,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2013, 29.
2. เจมส์ อี. เฟาสท์, “การเป็นธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป้าหมายทุกอย่าง,” *เลียโฮนา*,
ม.ค. 2000, 123.
3. ดู เจมส์ อี. เฟาสท์, “การเป็นธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป้าหมายทุกอย่าง,” 121.
4. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 9.1.1.
5. “ตั้งพี่น้องในโซอัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 156.
6. ดู *คู่มือเล่ม 2*, 5.1.
7. ดู “ตั้งพี่น้องในโซอัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 156.
8. เอมมา สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*
(2011), 14.
9. เอโลซา อาร์. สโนว์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 44.
10. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “มีผลดีมากทีเดียว!” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2015, 23.

โดย แชรอน ยูแมงค์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ

และพระเจ้า ทรงเรียกผู้คน ของพระองค์ว่า

ไซอัน

ขอให้เราสร้างไซอันตาม
คำสั่งของศาสดาพยากรณ์—
มีจิตใจเดียวและความคิด
เดียว ดำรงอยู่ในความชอบ
ธรรม และพยายามไม่ให้มี
คนจนในบรรดาพวกเรา

หมายเหตุบรรณาธิการ: ในฐานะสมาชิกในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญและ
ประธานองค์กรการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ซิสเตอร์ยูแมงค์แบ่งปันมุมมองที่เป็น
เอกลักษณ์ของเธอว่าจุดประสงค์และองค์การของศาสนจักรจะช่วยให้เราทำงานด้วย
กันเพื่อขจัดความยากจนในชุมชนของเราและในใจเราให้หมดสิ้นไปได้

เมื่อมีคนมาเยี่ยมศูนย์มัฆนุษยธรรมของศาสนจักรในซอลท์เลคซิตี ดินันท์มักจะขอให้
พวกเขาอ่านออกเสียงข้อความของโจเซฟ สมิธที่แขวนไว้ในห้องโถง “[สมาชิกของ
ศาสนจักร] ต้องเลี้ยงดูคนหิวโหย ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่า จัดหาให้หญิงม่าย ชับ
น้ำตาเด็กกำพร้า ปล่อยโยนคนทุกข์ใจ ไม่ว่าในศาสนจักรนี้ หรือในที่อื่น หรือในคนไม่มี
ศาสนา ทุกที่ที่เขาพบคนเหล่านั้น”¹

ท่านกล่าวข้อความนี้ในเวลาที่ศาสนจักรเป็นหนึ่งก้อนโต ผู้นำกำลังจัดการให้ผู้เปลี่ยน
ใจเลื่อมใสตั้งรกรากในประเทศใหม่ และพระวิหารนอูอยู่ระหว่างก่อสร้าง ศาสดา
พยากรณ์โจเซฟคิดเรื่องจัดทำให้คนยากจนในศาสนจักร นี้ได้อย่างไร ยิ่งศาสนจักรอื่น
ยังไม่ต้องพูดถึง? แต่ถึงแม้จะอยู่ภายใต้สภาวะการณ์เลวร้ายเช่นนั้น โจเซฟก็เข้าใจว่าการ
ดูแลคนขัดสนต้องเป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้คนในพันธสัญญาของพระเจ้า เสมอ

วิสัยทัศน์เกี่ยวกับไซอัน

ภารกิจแรกๆ อย่างหนึ่งที่โจเซฟทำหลังจากจัดตั้งศาสนจักรเมื่อเดือนเมษายน ปี 1830 คือการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลด้วยการดลใจ ดินันสงสัยบ่อยครั้งว่าทำไม ณ จุดเชื่อมต่อกับโลกนี้ในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร เหตุใดโจเซฟจึงแปลปฐมกาลใหม่? คนรู้จักหนังสือเล่มนั้นดีอยู่แล้ว แต่งานแปลครั้งนั้นสุดท้ายกลายเป็นหนังสือของโมเสสในพระคัมภีร์ไบเบิลอันล้ำค่าที่มีรายละเอียดอันทรงคุณค่าของสำคัญด้านหลักคำสอนต่อศาสนจักรในปัจจุบัน

บทเหล่านี้เปิดเผยประสบการณ์ของโมเสสและเอโนค ซึ่งคล้ายกันอย่างประหลาดกับประสบการณ์ของโจเซฟในบางด้าน พระเจ้าทรงเรียกศาสดาพยากรณ์แต่ละท่านให้ทำงานสำคัญยิ่ง พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นแก่ท่านเห็นงานสร้างของพระองค์เพื่อท่านเหล่านั้นจะเห็นบทบาทของตนในแผนชดขึ้น (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76; โมเสส 1; 7) ภารกิจสำคัญที่สุดของศาสดาพยากรณ์เหล่านั้นสรุปได้ดังนี้: **รวบรวมอิสราเอลให้เป็นประเทศที่มีฐานะปุโรหิต สร้างไซอัน และเตรียมต้อนรับพระเยซูคริสต์**

แต่จะทำภารกิจเช่นนั้นให้สำเร็จอย่างไร? เอโนคให้คำตอบที่ชัดเจน “และพระเจ้าทรงเรียกผู้คนของพระองค์ว่าไซอัน, เพราะพวกเขา มี *จิตใจเดียว และ ความคิดเดียว, และ ดำรงอยู่ในความชอบธรรม; และ ไม่มีคนจนในบรรดาพวกเขา*” (โมเสส 7:18; เน้นตัวเอน)

ส่วนสำคัญของพันธกิจยุคสุดท้ายของศาสนจักรคือการจัดความยากจนที่มีอยู่ในชุมชนของเราและในใจเราให้หมดสิ้น สถาปนาไซอันที่เป็นหนึ่งเดียวกัน และเตรียมผู้คนที่พร้อมรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

การจัดหาให้ในวิธีของพระเจ้า

รัฐบาลและองค์กรต่างๆ ใช้เงินหลายล้านล้านดอลลาร์จัดความยากจนในศตวรรษที่ผ่านมา ทว่างานที่มีเจตนาดีทั้งหมดนั้นส่วนใหญ่ไม่ประสบผลสำเร็จและสูญเปล่า เพราะเหตุใดหรือ? เพราะงานนั้นก่อให้เกิดการพึ่งพาผู้อื่นโดยไม่ได้ตั้งใจแทนที่จะใช้ความสามารถของตน

วิธีของพระเจ้าคือสร้างทั้งผู้ให้และผู้รับ ยอมให้ผู้คนกระทำด้วยตนเอง และยกคนจนให้สูงส่งใน “การนั้นคนรวยถูกทำให้ต่ำลง” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:16) บางครั้งเราเรียกสิ่งนี้ว่า *การพึ่งพาตนเอง* แต่จริงๆ แล้วหมายถึงการปลดปล่อยพลังความสามารถอันศักดิ์สิทธิ์ในตัวทุกคนออกมาแก้ไขปัญหของเขาเองด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า โดยเปิดทางให้พวกเขาได้รับใช้ผู้อื่นเช่นกัน

ตัวอย่างทั้งเก่าและใหม่

โจเซฟ สมิธรับใช้ผู้อื่นอย่างเบิกบานในวิธีของพระเจ้า เจมส์ ลีชกับพี่เขยของเขาตัดสินใจทูลขอความช่วยเหลือจากท่านศาสดาพยากรณ์หลังจากหางานในเนอฮิวหลายวันแต่หาไม่ได้ เจมส์เล่าว่า

“ผมถามว่า ‘คุณสมิธครับ ถ้าคุณจะกรุณา คุณพอจะมีงานให้เราสองคนทำไหมครับ เราจะได้อาหาร?’ ท่านมองเราด้วยสีหน้าเบื่อกับงานและพูดด้วยความรู้สึกเมตตาว่า ‘เอาอย่างนี้หนุมๆ พวกคุณทำอะไรได้บ้าง? ... คุณขุดท้องร้องได้ไหม?’ ผมตอบว่าเราจะทำให้ดีที่สุด

“... เมื่อทำเสร็จแล้วผมไปบอกท่านว่าเราทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านมาดูและพูดว่า ‘... ถ้าผมทำเองคงไม่ดีกว่านี้แน่ มากับผม’ ท่านนำทางกลับไปที่บ้านของท่านและบอกให้เราหยิบแสมที่ดีที่สุดหรือเนื้อหมูตามใจชอบ ด้วยความเงินอายผมจึงบอกว่ายากให้ท่านหยิบให้เราเอง ท่านจึงหยิบเนื้อที่ดีที่สุดและชิ้นใหญ่ที่สุดให้เราคนละสองก้อนพร้อมแบ่งอีกคนละหนึ่งก้อน และถามเราว่าพอไหม เราบอกท่านว่าเราอยากจะทำงานให้ท่านมากกว่านี้ แต่ท่านพูดว่า ‘ถ้าคุณพอใจ ผมก็พอใจ’

“เราขอบคุณท่านอย่างจริงใจ และกลับบ้านด้วยความปลื้มปิติในความมีน้ำใจของศาสตราจารย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”²

ตัวอย่างปัจจุบันของการแสดงความโอบอ้อมอารีและการพึ่งพาตนเองอย่างพอเหมาะพอดีนี้เกิดขึ้นในปี 2013 เมื่อได้ฝุ่นให้เขียนพัดผ่านภาคกลางของฟิลิปปินส์ ก่อความเสียหายหรือทำลายบ้านเรือนกว่าล้านหลัง แทนที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างไร้ระเบียบแบบแผน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดภาวะพึ่งพาและความสูญเปล่า ศาสนจักรได้นำหลักการกรมการพึ่งพาตนเองมาใช้ช่วยให้ผู้อยู่อาศัยที่เดือดร้อนพัฒนาทักษะที่ต้องใช้สร้างบ้านขึ้นมาใหม่ ศาสนจักรซื้อวัสดุก่อสร้างให้ และผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นทำสัญญากับที่ปรึกษาด้านการก่อสร้าง ผู้อยู่อาศัยที่จำเป็นต้องสร้างบ้านจะได้รับเครื่องมือ วัสดุ และการอบรมขณะพวกเขาออกแรงสร้างบ้านของตน พวกเขาช่วยเพื่อนบ้านทำแบบเดียวกัน

สุดท้ายผู้เข้าร่วมแต่ละคนได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพรับรองว่าพวกเขามีทักษะที่เพียงพอและมีคุณสมบัติคู่ควรกับโอกาสใต้งานสำคัญทำ การผสมผสานความช่วยเหลือกับการฝึกทำงานจริงไม่เพียงสร้างที่พักอาศัยเท่านั้น—แต่สร้างความสามารถด้วย ไม่เพียงได้บ้านคืนมา—แต่ได้ความเชื่อมั่นในตนเองคืนมาด้วย³

ความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ เป็นเรื่องสำคัญ

เราไม่จำเป็นต้องร่ำรวยจึงจะช่วยเหลือ ชายหนุ่มคนหนึ่งเขียนเล่าประสบการณ์ของเขาเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธดังนี้ “ผมอยู่ที่บ้านของโจเซฟ ... และมีผู้ชายหลายคนนั่งอยู่บนรั้ว โจเซฟออกมาพูดกับเราทุกคน ไม่นานนักก็มีชายคนหนึ่งเดินมาบอกว่าบ้านของชายยากจนคนหนึ่งที่อยู่ห่างจากตัวเมืองพอสมควรถูกไฟไหม้เมื่อคืนก่อน ผู้ชายเกือบทุกคนพูดว่าพวกเขารู้สึกสงสารชายคนนั้น โจเซฟล้วงลงไปใ้ในกระเป๋า หยิบเงินห้าดอลลาร์ออกมาและพูดว่า ‘ผมรู้สึกสงสารบรรณาธิการคนนั้นเท่ากับห้าดอลลาร์ แล้วพวกคุณล่ะรู้สึกสงสารมากเท่าไร’⁴

คืนนั้นเพิ่งพบเด็กชายวัย 10 ขวบจากชุมชนชนบทที่ใช้เงินเพียงน้อยนิดของเขาซื้อบัตรกำนัลให้เด็กคนหนึ่งได้รับวัคซีนโปลิโอ เด็กชายคนดังกล่าวอ่าน

เรื่องของเด็กที่เป็นอัมพาตเพราะโปลิโอ และเขาไม่ต้องการให้เด็กคนอื่นเป็นโรคนี้ ดินนัประหลาดใจที่เขาศึกษามากและมีน้ำใจที่คิดจะทำคุณประโยชน์เล็กๆ น้อยๆ

เห็นชัดว่าเราแต่ละคนมีบางอย่างที่ให้ได้ ไม่ว่าสภาวะการณ์ของเราเป็นเช่นไร และความสำคัญแท้จริงของสิ่งที่เรามอบให้จะใช้ค่าของเงินวัดอย่างเดียวไม่ได้

พลังของการร่วมมือกัน

ถ้าเราจริงจังกับพันธสัญญาของเรา เราแต่ละคนจะพยายามมีจิตใจเดียวและความคิดเดียว ดำเนินชีวิตในความชอบธรรม และไม่มีคนจนในบรรดาพวกเรา สิ่งนี้จะชักท้อใจเราเข้าด้วยกันและช่วยลดความไม่เสมอภาคในโลก แต่มีพลังมากยิ่งขึ้นเมื่อผู้คนแห่งพันธสัญญารวมพลังกัน: ครอบครัว โควรัม สมาคม สงเคราะห์ ชั้นเรียนเยาวชนหญิง และสเตคสามารถจัดระบบตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านในชุมชนของพวกเขาให้ได้ผลสำเร็จอย่างมาก

องค์การด้านมนุษยธรรมของศาสนจักร คือองค์กรการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ มากมายร่วมกันเพื่อช่วยผู้คนที่ตกทุกข์ได้ทั่วโลก^๑ สมาชิกของศาสนจักรอุทิศเวลา เงินทอง และความรู้ความชำนาญด้วยความโอบอ้อมอารี การอุทิศส่วนใหญ่เหล่านี้ไม่ใหญ่โต ได้แก่ เงินบริจาคเล็กน้อยหรืองานอาสาไม่กี่ชั่วโมง สิ่งนี้เทียบได้ในปัจจุบันกับเหรียญทองแดงของหญิงม่าย (ดู มาระโก 12:41–44) การอุทิศที่ดูเหมือนเล็กน้อยเหล่านี้แสดงให้เห็นโลกเห็นสิ่งที่หญิงม่าย เกษตรกร และเด็กชายวัย 10 ขวบสามารถทำได้เมื่อพวกเขา นำทรัพย์สินของตนมารวมกันแล้วทูลขอพระเจ้าให้เพิ่มส่วนของพระองค์ (ดู 1 โครินธ์ 3:6)

เราก้าวหน้ามากแล้วตั้งแต่ยุคแรกๆ ของศาสนจักรในการสร้างสภาพสำหรับไซอัน แต่ยังมีอีกมากมายให้ทำ ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพรเราแต่ละคนให้เสาะหาคนขัดสนและทำสิ่งที่เราทำได้เพื่อแบ่งเบาภาระของพวกเขาและเพิ่มพลังความสามารถของพวกเขา ขอพระองค์ทรงอวยพรศาสนจักรของพระองค์ให้ทำงานไปด้วยกันและขยายความพยายามของสมาชิกแต่ละคนและด้วยเหตุนี้จึงสร้างไซอันได้สำเร็จตามคำสั่งของศาสนตพยากรณ์—เพื่อมีจิตใจเดียวและความคิดเดียว ดำรงอยู่ในความชอบธรรม และพยายามไม่มีคนจนในบรรดาพวกเรา—จนกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาอีกครั้ง ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 458.
2. เจมส์ ลีช โน “Recollections of the Prophet Joseph Smith,” *Juvenile Instructor*, Mar. 1, 1892, 152–53; ปรับเครื่องหมายวรรคตอนให้ทันสมัย; ปรับเปลี่ยนการแบ่งย่อหน้า.
3. ดู “Mormon Volunteers Building Homes for Typhoon Haiyan Victims,” Feb. 21, 2014, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. แอนดรูว์ เจ. เวิร์คแมน ใน “Recollections of the Prophet Joseph Smith,” *Juvenile Instructor*, Oct. 15, 1892, 641.
5. ดู latterdaysaintcharities.org.

วอร์ดคูบล ทำได้!

สมาชิกวอร์ดของเราอยู่พร้อมหน้ากันน้อยครั้งมาก—
แม้แต่ที่โบสถ์ เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ทุกคนมา
อยู่กันพร้อมหน้า?

โดย อัครนิช ทรัพย์ประเสริฐ

สมาชิกจำนวนมากที่นี้ในประเทศไทยมีปัญหาเรื่องการมาโบสถ์เพราะ
การประชุมโรงเรียน สภาพอากาศไม่ดี (สมาชิกส่วนใหญ่เดินทางด้วย
รถมอเตอร์ไซด์) และระยะทาง สมาชิกในวอร์ดของผม วอร์ดคูบล
ประสบความสำเร็จทั้งหมดนี้และมากกว่านั้น ซึ่งทำให้การเข้าร่วมประชุม
ทำได้ยาก

วันอาทิตย์วันหนึ่ง ผมสงสัยว่าเราจะช่วยให้สมาชิกรับรู้ถึงพรของการใช้
ศรัทธาธรรมด้วยกันบ่อยขึ้นได้อย่างไร ผมมีความคิดว่า “จะเป็นอย่างไรถ้า
เราเลือกวันอาทิตย์สักวันหนึ่งเพื่อให้สมาชิกทุกคนมาโบสถ์ในวันนั้น?” ถ้าเรา
สามารถทำให้ทุกคนมาในวันเดียวกันได้ นั่นจะทำให้สมาชิกเห็นและรู้สึกถึง
ความแข็งแกร่งของวอร์ดจริงๆ

ผู้นำท่านอื่นและสมาชิกในวอร์ดชอบแนวคิดนี้และร่วมวางแผน เราตัดสินใจ
กำหนดวันหนึ่งคือวันที่ 17 มิถุนายน ปี 2018—วันอาทิตย์ที่ใกล้กับวันครบ
รอบก่อตั้งสเตคคูบล ประเทศไทยมากที่สุด—และเริ่มส่งข้อความเกี่ยวกับเรื่องนี้
ผ่านสื่อสังคม เราตั้งชื่อเหตุการณ์นี้ว่า “เชิญมาโบสถ์พร้อมหน้าในวันอาทิตย์วัน
เดียวกัน! จำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมศีลระลึก 200 คน—วอร์ดคูบลทำได้”

แทบจะทั้งวอร์ดมีส่วนกระตุ้นกันให้มา ทุกคนช่วยกันส่งข้อความชักชวนคน
อื่นๆ ให้เข้าร่วมเหตุการณ์นี้ สมาชิกเชิญสมาชิกที่กลับมาแข็งขันและเพื่อนๆ
ที่ไม่เป็นสมาชิกด้วย และหลายคนตอบรับว่าจะไป!

เราตระหนักว่าเหตุการณ์ครั้งนี้เป็นมากกว่าความสนุกที่จะได้เห็นว่าจะมีคน
มาได้กี่คน เราต้องการให้เป็นประสบการณ์พิเศษทางวิญญาณเพื่อช่วยกระตุ้น

สมาชิกให้เห็นลำดับความสำคัญของการเข้าร่วมการ
ประชุมศีลระลึก ด้วยเหตุนี้ในช่วงหลายเดือนก่อน
วันนั้น ฝ่ายอธิการจึงกระตุ้นให้สมาชิกหลีกเลี่ยง
กิจกรรมที่อาจลดความสำคัญของศีลระลึกหรือการ
นมัสการพระเจ้า

เราถึงกับทำที่คั่นหนังสือเพื่อช่วยสมาชิกจดจำ
เหตุการณ์และพระวิญญาณที่เรารู้ว่าจะสถิตที่นั่น
เพราะทุกคนพยายามเข้าร่วมประชุม ที่คั่นหนังสือ
มีชื่อเหตุการณ์นี้และพระคัมภีร์ข้อหนึ่งด้วย “เราได้
กล่าวว่า เจ้าทั้งหลายเป็น (ผู้เป็นเจ้าของ) เป็นบุตรองค์
ผู้สูงสุด เจ้าทุกคนนั้นแหละ” (สดุดี 82:6) เราเลือก
พระคัมภีร์ข้อนี้เพราะเราต้องการให้ทุกคนตระหนัก
ว่าพวกเขาเป็นลูกของพระเจ้าและเป็นเจ้าและมีศักยภาพ
ที่จะเป็นเหมือนพระองค์

สมาชิกวางแผนเป็นเวลานานเพื่อทุกคนจะ
สามารถเข้าร่วมประชุมตามวันที่กำหนดในที่สุด
ก็ถึงวันนั้น แต่มีอุปสรรคเช่นกัน ฝนตกตอนเย็น
ก่อนวันนั้นและตกต่อเนื่องตลอดคืน อุปสรรคอีก
อย่างสำหรับสมาชิกบางคนคือการประชุมครั้งสำคัญ
ที่โรงเรียนจัดเวลาเดียวกันกับที่โบสถ์

เราขอให้ทุกคนสวดอ้อนวอนให้ทรงขจัดอุปสรรคเหล่านี้หรือเอาชนะได้ ราว 7:00 น. เช้าวันอาทิตย์ฝนหยุดตก และเมื่อเรามาถึงโบสถ์ เราพบครอบครัวเหล่านั้นที่ต้องไปการประชุมโรงเรียน เมื่อเราถามพวกเขาเรื่องการประชุม พวกเขาตอบว่า “เราต้องมาการประชุมศิโรตถ์ก่อน” นั่นเป็นประจักษ์พยานที่ดีมากสำหรับผมในเรื่องความสำคัญของศิโรตถ์ของพระเจ้า

สมาชิกพามิตรสหายและเพื่อนบ้านหลายคนมาการประชุม พี่น้องสตรีคนหนึ่งในวันอาทิตย์พาเพื่อนมาแปดคน ทั้งแปดคนไม่เคยมาโบสถ์! คนทยอยมาเรื่อยๆ จนเราต้องเปิดห้องประชุมเสริมจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมศิโรตถ์ที่นับได้คือ 215 คน! ตลอดการประชุม ผมรู้สึกได้ว่าพระวิญญาณ

บริสุทธิ์สถิตกับเราและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงช่วยให้เราประสบความสำเร็จในความพยายามนี้

หลังจากวันอาทิตย์อันน่าอัศจรรย์วันนั้น จำนวนผู้มาร่วมการประชุมศิโรตถ์เป็นประจำเพิ่มขึ้น นี่รวมถึงผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคิเซเดคสามคนที่เริ่มเข้าร่วมการประชุมเป็นประจำกับครอบครัวของพวกเขา ครอบครัวหนึ่งถึงกับมีบุตรสองคนรับบัพติศมาและการยืนยันในเดือนต่อมา

ผู้นำสวดของเราเห็นว่านี่เป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับวอร์ดของเรา จึงตัดสินใจจัดเหตุการณ์คล้ายกัน สำหรับเหตุการณ์ของสวด สมาชิกแต่ละคนในสวดทำคำมั่นสัญญาว่าจะเข้าร่วมประชุมในวันอาทิตย์ของตัวเองกัน เหตุการณ์นั้นประสบความสำเร็จมากทั่วสวดเช่นกัน—ผมทราบว่าวอร์ดหนึ่งในสวดมีผู้เข้าร่วม 208 คน! ผมขอบพระทัยอย่างยิ่งสำหรับพรที่ผมกับวอร์ดและสวดของผมได้รับเพราะเหตุการณ์เหล่านี้และสำหรับพระวิญญูณที่เรารู้สึกขณะเตรียมและมีส่วนร่วม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ทางภาคอีสานของประเทศไทย

สภาพอากาศ ระยะเวลา และการประชุมที่โรงเรียนทำให้สมาชิกคนไทยจำนวนมากไม่ได้เข้าร่วมประชุมที่โบสถ์ ด้วยเหตุนี้วอร์ดอุบลจึงตัดสินใจกำหนดวันและกระตุ้นให้คนมาร่วมการประชุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

“ความจริงที่ไม่สะดวกสบาย”

คณะเผยแผ่สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์เพนซิลเวเนีย นิวยอร์กให้โอกาสพิเศษแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราเผยแผ่ สอน และให้บัพติศมาเหมือนผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ แต่เรามีงานมอบหมายพิเศษให้สอนเกี่ยวกับเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่เกิดขึ้นในสถานที่เหล่านี้ด้วย

เรารับใช้ที่ฟาร์มครอบครัวสมิธ สถานที่จัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน ศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวเนเนคาโมราห์ และฟาร์มปีเตอร์กับแมรีรี่ วิตเมอร์ เราพานักท่องเที่ยวดูรอบๆ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้และช่วยให้พวกเขาคุ้นเคยกับประวัติและเหตุการณ์แวดล้อมการฟื้นฟู

วันหนึ่งดิฉันกับคู่พาคครอบครัวหนุ่มสาวจากไอร์แลนด์ที่วีร์ฟาร์มครอบครัวสมิธ พวกเขาเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้เพียงสองปี

ขณะยืนอยู่ในบ้านไม้ซุงที่สร้างขึ้นใหม่บ้านที่โจเซฟ สมิธกับครอบครัวท่านอาศัย

อยู่ในฤดูใบไม้ผลิปี 1820 ดิฉันกับคู่เล่าเหตุการณ์สำคัญในวัยเด็กของโจเซฟซึ่งทำให้ท่านเข้าไปสวดอ้อนวอนในป่าเพื่อจะรู้ว่าท่านควรนับถือศาสนาจักรใด เราแบ่งปันประสบการณ์ของโจเซฟเมื่อพระบิดาบนสวรรค์กับพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อท่านและตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน จากนั้นเราถามว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรเมื่อเรียนเรื่องโจเซฟ สมิธกับนิมิตแรกเป็นครั้งแรก

ดิฉันคิดว่าพวกเขาจะแสดงความรู้สึกเหมือนคนส่วนใหญ่—ว่าพวกเขาารู้สึกถึงการเผาไหม้ในใจหรือพวกเขาเห็นว่าเรื่องนี้ต้องจริงเพราะพระวิญญาณที่พวกเขารู้สึกแรงกล้ามาก แต่พวกเขากลับพูดว่าพวกเขาารู้สึกว่าเรื่องนี้เป็น “ความจริงที่ไม่สะดวกสบาย” นั่นทำให้เราเข้าไปช่วยคู่เราขอให้พวกเขาอธิบายว่าพวกเขาหมายถึงอะไร

พวกเขาบอกเราว่าทุกอย่างดีก่อนที่พวกเขาจะไต่ยืนยันพระกิตติคุณ และความ

คิดที่จะเปลี่ยนวิถีชีวิตที่สุขสบายดูเหมือนไม่สะดวกสบายสำหรับพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาได้รับพยานทางวิญญาณว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง พวกเขาเห็นว่าต้องเปลี่ยนวิถีชีวิต

ประจักษ์พยานที่จริงใจและน่าสนใจของพวกเขาทำให้เราประทับใจ เพราะพวกเขามีประจักษ์พยานจริงๆ เกี่ยวกับโจเซฟ สมิธและพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ พวกเขาจึงเต็มใจเปลี่ยนมาใช้ชีวิตที่พวกเขาไม่สะดวกสบายและเข้าร่วมศาสนจักร พวกเขาทำเช่นนั้นเพราะรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นจะดีที่สุดสำหรับครอบครัวของพวกเขา!

ดิฉันรักงานเผยแผ่ของดิฉันมาก ดิฉันไม่สงสัยเลยว่าสถานที่ซึ่งดิฉันรับใช้ศักดิ์สิทธิ์ทุกแห่ง ทุกอย่างที่เรารู้สึกว่าเกิดขึ้นที่นี่ เกิดขึ้นที่นั่นจริงๆ นั่นคือปาฏิหาริย์ ■

เทย์เลอร์ ครอบฟต์, ไวโอมิง สหรัฐอเมริกา

พ พวกเขาารู้สึกว่านิมิตแรกเป็น “ความจริงที่ไม่สะดวกสบาย” เราขอให้พวกเขาอธิบายว่าพวกเขาหมายถึงอะไร

ผมอายุ 14 อีกครั้ง

ขณะที่รัฐในโรเซสเตอร์ นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ผมตัดสินใจขับรถไกลๆ ไปสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักรในเมืองพอลไมรา ห่างออกไปราว 25 ไมล์ (40 กิโลเมตร) ผมอยากเห็นป่าศักดิ์สิทธิ์เป็นพิเศษ

ตอนนั้นผมมีเรื่องไม่สบายใจทั้งที่ทำงานและที่บ้าน ผมอยากมีประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ของผมเองมากเพื่อยืนยันอย่างทรงพลังต่อผมว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงผม

เรื่องนี้เกิดขึ้นหลายปีมาแล้วก่อนสร้างศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวเนินเขาคาโมราห์ และพระวิหารพอลไมรา นิวยอร์ก ผมจอดรถใกล้บ้านครอบครัวสมิธ ลงจากรถ และเดินตามป้ายเข้าไปในป่าศักดิ์สิทธิ์ ผมเดินไปตามทางผ่านแมกไม้พลางสวดอ้อนวอนในใจ ผมไตร่ตรองขณะเดิน และแม้กระทั่งคุกเข่าสวดอ้อนวอน ผมรู้สึกสงบ แต่ไม่เห็นลำแสงและไม่ได้รู้สึกทรมานอะไรเลย ความวิตกกังวลที่มียังคงกวนใจผม

โดยที่ค่อนข้างผิดหวัง ผมเดินไปบ้านไม้ซุงที่สร้างขึ้นใหม่ซึ่งครอบครัวสมิธเคยอยู่ ผมจินตนาการว่าพวกท่านกำลังทำงานอ่านพระคัมภีร์ และสวดอ้อนวอนที่นั่น ผมขึ้นไปดูห้องชั้นบนและห้องครัวที่มีเตาผิงก่อด้วยอิฐ โต๊ะไม้ เก้าอี้ไม้ พื้นไม้กระดาน และเครื่องเรือนอื่นๆ ผมนึกคิดว่าเด็กหนุ่มอายุ 14 ปีอาศัยอยู่ในบ้านแบบนี้เองเมื่อท่านมีคำถามมากมายและตั้งใจจะไปทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ขณะยืนอยู่ตรงประตูกำลังจะออกไป ผมมองไปทางป่าศักดิ์สิทธิ์ ผมรู้ว่าโจเซฟ สมิธเข้าไปในป่าใกล้ๆ นั้น สวดอ้อนวอนเห็นพระเจ้าผู้เป็นบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ จู่ๆ ผมก็รู้สึกเห็นใจโจเซฟมาก ประหนึ่งผมกำลังรู้สึกเหมือนโจเซฟรู้สึกก่อนท่านสวดอ้อนวอน ผมขาดสติปัญญา แต่ผมรู้ว่าผมสามารถทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและได้รับคำตอบ (ดู ยากอบ 1:4-5) ผมจำได้ว่าผมเคยสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาสมัยเป็นวัยรุ่นและ

รู้สึกสงบและมั่นใจ ผมรู้ว่าความหวังและความรักเดียวกันนั้นทำให้ใจผมอัมเอิบ ประหนึ่งผมอายุ 14 อีกครั้ง

ผมก้มศีรษะและสวดอ้อนวอน ขอบพระทัยในใจ ผมได้รับคำตอบของผม พระบิดาบนสวรรค์ ทรง นึกถึงผม และถ้าผมยังคงวางใจพระองค์ พระองค์จะทรงตอบผมเสมอ ■

ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย นิตยสารศาสนจักร

เกาะแห่งศรัทธาของดิฉัน

เมื่อครั้งเป็นเด็กบนเกาะโรบินสันครุโซห่างจากชายฝั่งชิลี 416 ไมล์ (670 กิโลเมตร) คุณพ่อคุณแม่สอนดิฉันกับพี่น้องเกี่ยวกับศรัทธาและความยากลำบาก

บทเรียนที่น่าจดจำบทหนึ่งของพวกท่านเกิดขึ้นระหว่างฝนตกหนักในวันอาทิตย์วันหนึ่ง คุณพ่อคุณแม่รู้ว่าพวกท่านมีคำมั่นสัญญาแก่พระเจ้าที่ต้องรักษา นั่นคือ พวกท่านต้องไปโบสถ์ ร่วมของเราเสีย เราจึงมีแต่เสื้อแจ็คเก็ตกับรองเท้าบูตไว้กันพายุ คุณแม่ใช้ถุงขยะพลาสติกมาคลุมตัวเรา เราไม่อายุที่มีแต่เราเดินกรำฝนไปตามถนน เรารู้ว่าเรากำลังทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำ

เมื่อเรามาถึงบ้านที่ใช้เป็นโบสถ์ เราตระหนักว่าเราคงเป็นครอบครัวเดียวที่เข้าโบสถ์วันนั้น วันอาทิตย์หลายวันก็เป็นแบบนี้ คุณพ่อรับใช้เป็นประจำและมักจะนำการประชุมที่มีเด็กและพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์เข้าร่วมไม่ก็คน ท่านจะให้พรและส่งผ่านศีลระลึกด้วย

ดิฉันคิดถึงวันเวลาเหล่านั้นที่เราเข้าโบสถ์เป็นครอบครัว การร้องเพลงสวดด้วยกันและการเรียนเรื่องพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ยังคงเป็นความทรงจำที่มีค่า ใจดิฉันยังอยู่บนเกาะโรบินสันครุโซ ความทรงจำในวัยเด็กทั้งหมดของดิฉัน รวมทั้งคำสอนพระกิตติคุณที่ได้รับจากคุณพ่อคุณแม่ล้วนเกิดขึ้นที่นั่น

เราไม่มีโปรแกรมหรือแหล่งช่วยเหลือที่สมาชิกส่วนใหญ่ได้รับเพราะมีสมาชิกศาสนจักรไม่กี่คนบนเกาะ แต่คุณพ่อคุณแม่สอนให้เราไปโบสถ์ สวดอ้อนวอน และอ่านพระคัมภีร์ ดิฉันพบพลังและการนำทางขณะอ่านพระคัมภีร์และมีการเปิดเผยส่วนตัวหลายช่วง ดิฉันจำวันอาทิตย์วันหนึ่งได้เป็นพิเศษเมื่อดิฉันได้รับการยืนยันให้รับใช้งานเผยแผ่

สมัยเป็นนักศึกษาในบิญาเดลมาร์ ชิลี ดิฉันจำได้ว่าคุณแม่พ่อคุณแม่เดินไปโบสถ์กับดิฉันทั้งขณะแดดออก ฝนตก ลูกเห็บตก และลมพัด ทุกวันอาทิตย์ความทรงจำนี้กระตุ้นให้ดิฉันลุกจากเตียงเตรียมตัว และไปโบสถ์—ไม่ว่าข้างนอกจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิตดิฉันทั้งในวัยเด็ก เป็นผู้สอนศาสนา และในเวลานี้เป็นภรรยาและคุณแม่ ตอนนี้ดิฉันมีครอบครัวของตนเอง ดิฉันกับสามีจะส่งต่อแบบอย่างที่ดีของคุณพ่อคุณแม่ให้กับลูกๆ ของเรา ■
เบเลน อารอส, โกกิมโบ ชิลี

เราไม่อายุที่มีแต่เราเดินกรำฝนไปตามถนน เรารู้ว่าเรากำลังทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำ

เราควรยอมรับการเรียกหรือไม่?

เราเป็นพ่อแม่ของเด็กวัยหัดเดินคนหนึ่ง และเด็กแรกเกิดคนหนึ่ง เราจึงทำการเรียกในศาสนาจักรให้เกิดขึ้นได้ยาก ด้วยเหตุนี้เมื่อสามมีดั้นได้รับเรียกให้รับใช้เพื่ออธิการของวอร์ดนักศึกษานุ่มสาวโสต เราทั้งคู่จึงลังเล

ความคิดเราเต็มไปด้วยคำถามเกี่ยวกับความสามารถของเราในการจัดการทุกอย่างด้วยความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการเรียกไม่กี่วันเราก็พบว่าดิฉันตั้งครรรภ์บุตรคนที่สาม จากประวัติการรักษา การตั้งครรรภ์ครั้งก่อนๆ มีอุปสรรคเมื่อเราพูดถึงสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดช่วงสองสามเดือนต่อจากนี้ถ้าสามียอมรับการเรียก เราไม่ทราบว่าจะทำอะไร เราเริ่มสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อขอการปลอบโยนและการนำทาง

สามมีดั้นมาถึงจุดที่เขาสงสัยว่าเขาควรอธิบายสถานการณ์ให้ประธานสแตคราบและปฎิเสธการเรียกหรือไม่ สมเหตุสมผล

ที่สุดแล้วสำหรับเรา แต่ขณะสวดอ้อนวอนและอดอาหาร เรานึกถึงคำพูดของประธานโรมัส เอส. มอนสัน (1927–2018) ขึ้นมาได้: “เมื่อเราทำธุระของพระเจ้า เรามีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า” (“Duty Calls,” *Ensign*, May 1996, 44)

นั่นทำให้เราสบายใจและคลายกังวล เราได้รับการยืนยันว่าการเรียกนี้ไม่ได้มาจากประธานสแตค แต่มาจากพระเจ้า และเมื่อได้รับการเรียก พระองค์ทรงทราบก่อนเรา

ว่าดิฉันตั้งครรรภ์ พระองค์ทรงสามารถทำเพื่อครอบครัวเราได้มากกว่าสามมีดั้นจะทำได้ด้วยตนเองถ้าเขาไม่ยอมรับการเรียกนี้

ด้วยศรัทธาในใจเรา สามมีดั้นยอมรับการเรียกและเราจัดการแต่ละวันตามที่เกิดขึ้น การตั้งครรรภ์ครั้งที่สามเป็นปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่ และบุตรชายของเราเกิดมาสมบูรณ์แข็งแรง หลายปีที่ดิฉันเข้าวอร์ดบ้านของเรากับลูกๆ ช่วยให้เราสนิทกันมากขึ้นไม่เฉพาะในครอบครัวเท่านั้น แต่กับเพื่อนสมาชิกวอร์ดด้วย ขณะสามมีดั้นทำการเรียกอย่างขยันหมั่นเพียร ดิฉันเรียนรู้ที่จะหันไปขอให้ครอบครัววอร์ดช่วยดูแลลูกๆ ของดิฉัน

ดิฉันกับสามีสำนึกคุณต่อวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์จำนวนมาก และสำคัญที่สุดคือต่อพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงช่วยเหลือเรา ขณะเราพยายามทำให้งาน ครอบครัว และการรับใช้ในศาสนาจักรสมดุล ■

นอร์มา-จิน ลีวาย, ฮาวาย สหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบจาก GETTY IMAGES

ซาตานพยายามหลอก เราอย่างไร?

นีไฟเดือนเราเกี่ยวกับ
กลยุทธ์การหลอกหลวง
ของมารสามกลยุทธ์

1. ความเดือดดาลต่อสิ่งดี (2 นีไฟ 28:20)

ซาตานทำให้ผู้คน โกรธ สิ่งดี อย่างไร?
ต่อไปนี้เป็นเรื่องดีบางอย่างที่ซาตานอาจ
ล่อลวงให้ผู้คน โกรธ:

- การแต่งงานตามจารีตและครอบครัวแบบดั้งเดิม
- ความเมตตาและความเห็นใจทุกคน
รวมทั้งผู้ที่แตกต่างจากท่าน
- ศาสนาที่จัดตั้งขึ้น

ซาตานทำให้ผู้คน *สบาย*
จนพวกเขา *เลิกสนใจ* การ
ต่อต้านความชั่วหรือ
เลิกพยายาม เต็มโตทางวิญญาณ
อย่างไร?

ต่อไปนี้เป็นคำเท็จบางประการที่มารอาจบอก
เราเพื่อทำให้เรา **เฉยเมย**:

- ทั้งหมดที่สำคัญคือใช้ชีวิตให้สนุกและมี
ของเจ๋งๆ
- อะไรก็ตามที่ไม่สะดวกหรือไม่สบาย
ต้องไม่ดีแน่ หลีกเลียงเสีย
- ขอเพียงแต่ชีวิต ดูเหมือน
ราบรื่นเท่านั้นก็พอ

ซาตานทำให้คนเรา *เลิกเชื่อ*อย่างไร
*ว่าความชั่วร้ายมีอยู่จริง*และพระเจ้าเป็นเจ้า
จะทรงพิพากษาเรา?

ต่อไปนี้เป็นคำเท็จบางประการที่ซาตาน
โน้มน้าวให้เราเชื่อว่า **ไม่มีความชั่วร้าย**
และ **ไม่มีผลตามมา**:

- ชีวิตก็เท่านั้นแหละ ใช้ให้สนุกสนาน
เพลิดเพลิน
- ถ้ารู้สึกดีก็ทำ
- มองไปรอบๆ สิ คนชั่วไม่
เห็นถูกลงโทษ แล้ว
ทำไมไม่สนุกเหมือน
พวกเขาเล่า?

2. ความสุขสบายและความเฉยเมย (2 นีไฟ 28:21)

การหลีกเลี่ยง การหลอกหลวง

ท่านอาจทบทวนคำ
พูดการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนตุลาคม 2004 ของ
ประธานคัลลิน เอช. โอ๊คส์
เรื่อง “อย่าถูกหลอก” เพื่อ
หาคำแนะนำของประธาน
โอ๊คส์เกี่ยวกับวิธีหลีกเลี่ยง
ไม่ให้ถูกหลอก

3. ไม่มีมาร ไม่มีความชั่วร้าย ไม่มีผลตามมา (2 นีไฟ 28:22)

ทางสู่ชีวิตนิรันดรคืออะไร?

กลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์โดยทำและรักษาพันธสัญญากับพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็นทางตามเส้นทางพันธสัญญานี้ และเราได้ชีวิตนิรันดรโดยทำตามแบบอย่างของพระองค์

การสนทนา

ท่านอยู่จุดใดบนเส้นทางพันธสัญญา? ท่านต้องทำอะไรจึงจะก้าวหน้าต่อไป?

“ข้าพเจ้าจะพูดกับสมาชิกแต่ละท่านของศาสนจักร จงดำเนินต่อไปบนเส้นทางพันธสัญญา คำมั่นสัญญาของท่านว่าจะติดตามพระผู้ช่วยให้รอดโดยทำพันธสัญญากับพระองค์และรักษาพันธสัญญาเหล่านั้น จะเปิดประตูรับพรทางวิญญาณและสิทธิพิเศษทุกประการที่มีให้ชาย หญิง และเด็กทุกคนแห่ง”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ขณะที่เราเดินหน้าไปด้วยกัน” เลียวโฮนา, เม.ย. 2018, 7

เราจะได้รับพรอะไรบ้าง ถ้าเราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาใหม่? (ดู 2 ไฟล์ 31:20)

ประตูทางเข้าสู่เส้นทางพันธสัญญาคืออะไร? (ดู 2 ไฟล์ 31:17-18) เราแสดงให้เห็นอย่างไรว่าเราเต็มใจทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์?

เราก้าวหน้าตามเส้นทางอย่างไร? (ดู 2 ไฟล์ 31:16, 20; โมไซยาห์ 5:7-9) บาปนำเราออกนอกเส้นทาง เรากลับมาอย่างไร? (ดู 1 ไฟล์ 10:18; 3 ไฟล์ 9:13-14)

เราหลีกเลี่ยง “การมองข้าม เป้าหมาย” อย่างไร?

ศาสตราจารย์เจคอบ สอนว่าความมึนบอดทางวิญญาณของชาวยิวเกิดจาก “การมองข้ามเป้าหมาย” (เจคอบ 4:14) เราหลีกเลี่ยง “การมองข้ามเป้าหมาย” อย่างไร?

เป้าหมายคืออะไร?

“[บางคน] มีคบอดเพราะพวกเขา ‘มองข้ามเป้าหมาย’ (เจคอบ 4:14) ^{ซึ่ง}เป้าหมายคือพระคริสต์”

เอ็ดเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926-2004) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “Jesus of Nazareth, Savior and King,” Ensign, May 1976, 26.

มองข้ามเป้าหมายหมายถึงอะไร?

ในการยิงธนู ถ้าท่านต้องการยิงให้ถูกเป้า ท่านต้องเล็งที่เป้า การมองข้ามเป้าจะทำให้ท่านยิงพลาด นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่คำว่า *บาป* ในพันธสัญญาใหม่มาจากคำภาษากรีก *hamartia* ซึ่งหมายถึง “พลาดเป้า” ใน เจคอบ 4:14 พวดถึงบาปอะไรของชาวยิว?

เรายิงให้ถูกเป้าได้อย่างไร?

“ถ้าสิ่งที่เรามุ่งเน้นในเบื้องต้น ความคิดและความพยายามของเรามีศูนย์รวมอยู่ที่การเพิ่มพูนความรักของเราต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพและการแสดงน้ำใจต่อผู้อื่น เราจะรู้ได้ว่าเราได้พบเป้าที่ถูกต้องแล้วและกำลังเล็งตรงกลางเป้า—กลายเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์”

เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. ลุกท์ดอร์ฟแห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “เล็งตรงกลาง,” *เลียวโซนา*, ม.ค. 2017, 5

เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากอุปมา นี้ที่สน์เรื่องต้นมะกอก?

เจกอบ 5-7
(16-22 มีนาคม)

อุปมานี้ที่สน์เรื่องต้นมะกอก เจ้าของสวนองุ่นพบว่าต้นมะกอกของเขาโทรม และพูดว่า “เราจะลิด [ต้นไม้], และพรวนดินรอบโคนต้น, และบำรุงเลี้ยงมัน” (เจกอบ 5:4)

จากอุปมานี้ที่สน์ เจ้าของสวนและคนใช้ของเขาไปดูสวนองุ่นหลายครั้ง (ดูเจกอบ 5:15-18, 29-32, 37-42) พวกเขาจะทำงานตอนเดิมทุกครั้งคือ ลิดกิ่งพรวนดิน และบำรุงเลี้ยง

เจ้าของสวนหมายถึงพระเยซูคริสต์ ต้นไม้และกิ่งหมายถึงผู้คนของพระองค์ อุปมานี้ที่สน์เรื่องนี้เป็นมากกว่าเรื่องต้นไม้และผล อุปมานี้ที่สน์เป็นพยานอันทรงพลังถึงความเกี่ยวข้องของพระเจ้าในชีวติ บุตรธิดาของพระองค์ ตลอดจนพระพันธกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความรักของพระองค์ต่อมวลมนุษย์

การลิด คือการเอากิ่งแห้งและผลเน่าเสียออกจากต้น เจ้าของสวนตัดกิ่งแห้งออกและโยนเข้าไปในไฟ (ดูเจกอบ 5:9) พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเรา “ลิด” ชีวติที่มีบาปและความอ่อนแอของเราอย่างไร?

การพรวน รวมถึงการเอาสิ่งกีดขวางออกจากโคนต้น เช่น วัชพืช การพรวนจะทำให้ไม่มีสิ่งใดขัดขวางการเติบโตของต้นไม้ อุปสรรคใดขัดขวางไม่ให้เราเติบโตทางวิญญาณ?

การบำรุงเลี้ยง จะทำให้ต้นไม้แข็งแรงโดยให้แร่ธาตุและสารอาหารอื่นๆ วิญญาณเราต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงเช่นเดียวกับต้นไม้ เราจะบำรุงเลี้ยงวิญญาณของเราได้อย่างไร?

การสนทนา

เดิมทีศาสดาพยากรณ์ซันเขียนอุปมานี้ที่สน์เรื่องต้นมะกอกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง ท่านคิดว่าเหตุใดเจกอบจึงอุทิศบั้นทึกส่วนใหญ่ ส่วนหนึ่งของเขาเองให้กับถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์อีกคนหนึ่ง?

“เมื่อเรา
ทำพันธสัญญา
ทั้งหมด
ที่เราเป็น
เราสามารถ
เป็นมากกว่า
ที่เราเป็นอยู่”

เอลลีเคอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง
แห่งโคเวรัมฮ์คริสตจักรสภาสอง
“การเป็นคนในพันธสัญญา,”
หน้า 80 เน้นด้วย

ความจำเป็นของ เราที่จะรักและ ปฏิบัติศาสนกิจ

“เราทุกคนรู้ว่าเราทำดีขึ้น
ได้ในเรื่องใดบ้าง ไม่จำเป็นต้อง
เตือนกันบ่อยๆ แต่
จำเป็นต้องรักและปฏิบัติ
ศาสนกิจต่อกัน การทำเช่น
นั้นจะสร้างบรรยากาศของ
ความเต็มใจเปลี่ยนแปลง”

เอลลีเคอร์เกอร์ริท ที. บูมแห่งสวาก
เจ็ดสิบ “รู้รัก และเติบโต,”
หน้า 105

คำแนะนำจากประธานเนลสัน

ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญ ประธานรัสเซลดี เอ็ม. เนลสันให้คำแนะนำที่สำคัญเกี่ยวกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ท่านกระตุ้นให้เยาวชน:

- “มีคุณสมบัติคู่ควรรับ
ใบรับรองพระวิหาร
แบบจำกัดการใช้”
 (“คำปราศรัยปิดการ
ประชุม,” หน้า 121)
- จดจำคำเชื่อเชิญของ
ท่านที่ “ให้เข้าร่วม
กองทัพเยาวชนของ
พระเจ้า” เพื่อรวบรวม
อิสราเอล (“พยาน
โคเวรัมฮันสปูโรหิต
แห่งอาโรน และชั้น
เรียนเยาวชนหญิง,”
หน้า 39)

ท่านแนะนำให้สตรี:

- “พยายามทำความเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้
ท่านรู้และทำ” และ “ศึกษา ร่วมกับการสวดอ้อนวอน
ใน หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 25 และค้นพบ
สิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอน ท่าน”
- “หันความสนใจของท่านออกจากสิ่งรบกวน
ทางโลก” และ “เริ่มต้นและดำเนินต่อไปใน
กระบวนการตลอดชีวิตของการอุทิศถวายชีวิต
ท่านแต่พระเจ้า”
- สอนหลักคำสอนของพระคริสต์และให้ “ความ
เห็นในสภาคอบคริว สภาวอร์ด และสภาสเตค”
- การรับใช้, การสวดอ้อนวอน, การอดอาหาร, การ
ศึกษาพระคัมภีร์, การรับใช้ในพระวิหาร, และการ
ทำงานประวัติกอบคริว ทั้งหมดนี้ “จะเปิดฟ้า
สวรรค์ให้ท่าน”
- “ศึกษาร่วมกับการสวดอ้อนวอนถึงความจริง
ทั้งปวง ที่ท่านจะค้นพบได้เกี่ยวกับอำนาจฐานะ

ปุโรหิต” เริ่มต้นด้วยหลักคำสอนและพันธสัญญา
ภาค 84 และ 107 (ดู “ทรัพย์สินสมบัติทางวิญญาณ,”
หน้า 77, 79)

ท่านกระตุ้นให้สมาชิกศาสนจักรทุกคนเตรียมตัวให้
พร้อมสำหรับการประชุมใหญ่ในเดือนเมษายน ปี 2020
โดย:

- อ่านเรื่องราวนิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ
- ไตร่ตรองว่าพระคัมภีร์มอรมอนและเหตุการณ์
ต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นแรกทำให้เราและคนที่เรารัก
เปลี่ยนไปอย่างไร
- ใช้ชีวิตที่ศรัทธาพระคัมภีร์มอรมอนใหม่เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาส่วนตัวและกับครอบครัวของเรา
- เลือกคำถามของตนเอง ออกแบบแผนของตนเอง
และจดจ่อความคิดของตนเอง “ในแสงสว่างอัน
รุ่งโรจน์ของการฟื้นฟู” (ดู “คำปราศรัยปิดการ
ประชุม,” หน้า 122)

ศึกษาให้ลึกซึ้งมากขึ้น

เดินบนเส้นทางพันธสัญญา

เพื่อรักษาพระบัญญัติสำคัญสองข้อ ประธาน ดัลลิน เอช. โอ๊คส์กล่าวว่า “เราเดินบนเส้นทางระหว่างกฎกับความรัก นั่นคือ รักษาพระบัญญัติและเดินบนเส้นทางพันธสัญญาในขณะที่รักเพื่อนบ้านไปด้วยในเวลาเดียวกัน การเดินบนเส้นทางนี้เรียกร้องให้เราแสวงหาการคลายใจ” (“พระบัญญัติสำคัญสองข้อ,” หน้า 75) คุณหรืออ่านคำปราศรัยของท่านและคำปราศรัยของผู้พูดต่อไปนี้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งตามเส้นทางพันธสัญญา

- เอ็ดเดอร์เทอเรนซ์ เอ็ม. วินสัน ผู้กล่าวว่า “สิ่งที่เราต้องการที่นี่คือ Wi-Fi (วายฟาย) น้อยลงและเน็ตไฟมากขึ้น!” (“ศาสนิกย์ที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด,” หน้า 9)
- บราเดอร์สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวน ผู้กระตุ้นให้เราแสวงหา “การบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณ” โดยตัดการเชื่อมต่อกับโลกแล้วเชื่อมต่อกับสวรรค์ (“จงมีศรัทธากลับมิใช่ไร้ศรัทธา,” หน้า 12)
- ซิสเตอร์มิเชลล์ แครก ผู้พูดเกี่ยวกับ “วิธีที่จะเพิ่มสมรรถภาพทางวิญญาณเพื่อรับการเปิดเผย” (“สมรรถภาพทางวิญญาณ,” หน้า 19)
- เอ็ดเดอร์เกรีย์ อี. สตีเวนสัน ผู้กล่าวว่า “เราต้องซื้อสัตย์และระแวดระวังอยู่เสมอ เพราะนี่เป็นวิธีเดียวที่จะสังเกตเห็นความจริงและได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าผ่านผู้รับใช้ของพระองค์” (“อย่าหลอกข้าพเจ้าเลย,” หน้า 96)
- ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ผู้กล่าวว่า “เรื่องสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่เราเรียนรู้ได้ในชีวิตนี้คือวิธีให้ความสำคัญกับธรรมชาติฝ่ายวิญญาณนิรันดร์ของเราและวิธีควบคุมความปรารถนาชั่วร้ายของเรา” (“ให้วิญญาณควบคุมร่างกายของเรา,” หน้า 109)
- เอ็ดเดอร์ปีเตอร์ เอ็ม. จอห์นสัน ผู้สอนว่าเราจะเอาชนะเครื่องมือสามอย่างของปณิธานได้อย่างไร: สิ่งหลอกลวง สิ่งล่อใจ และสิ่งบั่นทอนกำลังใจ (“พลังอำนาจในการเอาชนะปณิธาน,” หน้า 110–112)

วิธี . . .

แบ่งปัน
พระ
กิตติคุณ

เมื่อพูดถึงเรื่องการแบ่งปันพระกิตติคุณ ซิสเตอร์คริสตินา บี. ฟรังโกถามคำถามต่อไปนี้และบอกสมาชิกของศาสนจักรว่า “คำตอบแก่คำถามทั้งหมดนี้คือ ‘ได้! เราทำได้!’”

- “เราจะเชิญเพื่อนที่นับถือศาสนาอื่นมาโบสถ์กับเราในวันอาทิตย์ได้หรือไม่?”
- “เราอาจจะให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่ญาติหรือเพื่อนคนหนึ่งได้หรือไม่?”
- “เราจะช่วยให้ผู้อื่นค้นพบบรรพชนของพวกเขาใน FamilySearch หรือแบ่งปันสิ่งที่เราเรียนรู้ระหว่างสัปดาห์จากการศึกษา จงตามเรามาได้หรือไม่?”
- “เราจะเป็นอย่างเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์มากขึ้น และแบ่งปันกับผู้อื่นว่าสิ่งใดนำปีติมาสู่ชีวิตเราได้หรือไม่?”

ซิสเตอร์คริสตินา บี. ฟรังโก ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ “พบปีติในการแบ่งปันพระกิตติคุณ,” หน้า 85

การคล้อยใจที่ท่าเรือ

โดย อฟาเตีย ซิลากา

ครอบครัวผมกำลังปวดหัวใจ และผมมีเวลาสี่ชั่วโมง
เพื่อรอเรือกลับบ้าน ได้เวลาที่ผมต้องสวดอ่อนนออน

ผมอยู่บนเรือห่างจากบ้านเมื่อทราบ
ข่าวว่ามีกทะเลาะกันรุนแรง
ในครอบครัวเช้าวันนั้น ทะเลาะกัน
รุนแรง มาก

ภรรยาผมโกรธ ลูกๆ โกรธ ทุกคนรู้สึก
เจ็บปวด ผมไม่ทราบจะทำอย่างไรดี

ผมขับรถบรรทุกออกจากบ้านบนเกาะ
อุโปลู ซามัวแต่เช้า และเอารถข้ามฟาก
ไปเกาะซาไวอี ซามัว การเดินทางนี้แต่ละ
เที่ยวใช้เวลาหลายชั่วโมง

หลังจากพูดคุยกับภรรยาทางโทรศัพท์
และได้ยินน้ำเสียงโกรธเกรี้ยวของเธอ ผม
ยอมรับว่าลำบากใจถ้าต้องกลับบ้านมาพบ
สถานการณ์นี้ ผมไม่แน่ใจว่าจะช่วยแก้ไข

ความรู้สึกเจ็บปวดในครอบครัวได้อย่างไร
ผมขับรถมาถึงท่าเรือและเริ่มสวด
อ่อนนออน ผมนั่งสวดอ่อนนออนเกี่ยวกับ
ครอบครัวผมอยู่ในรถบรรทุกตลอดสี่
ชั่วโมงขณะรอเรือกลับบ้าน

หลังจากสวดอ่อนนออนอยู่นาน ผมได้

รับความรู้สึกชัดเจนทางวิญญาณ “แสดง
ความรักต่อลูกๆ ก็พอ แสดงความรัก บอก
พวกเขาว่า ‘พ่อรักลูก และพระเจ้าเป็นเจ้าของ
ทรงรักลูก’”

ผมกับลูกๆ เข้ากันได้ดีมาตลอด พวกเขา
เขารู้ว่าผมรักพวกเขา และรู้ว่าพวกเขา
มีความหมายต่อผมมาก แต่ผมเข้าใจ
ชัดเจนผ่านการเปิดเผยว่าการแสดง
ความรักมากขึ้นเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้
ครอบครัวผมสนิทกันอีกครั้ง

ดึกคืนนั้นเมื่อกลับถึงบ้าน ภรรยาผมยังโมโหมาก “คุณจะทำอย่างไร?” เธอถามผม ผมบอกเธอเกี่ยวกับการเปิดเผยที่ได้รับ บอกเธอว่าผมรู้สึกที่เราต้องแสดงความรักต่อลูกๆ ให้ชัดเจนมากขึ้น “ผมเชื่อว่านั่นจะเป็นกุญแจสำคัญในการเยียวยาความเจ็บปวดที่ทุกคนรู้สึก” ผมบอก เราตัดสินใจลองทำดู

ปกติคืนนี้เราจะมีสภาคครอบครัวประจำสัปดาห์ แต่เพราะทะเลาะกัน สมาชิกส่วนใหญ่ในครอบครัวจึงอยากยกเลิกสภาสัปดาห์นั้น ผมกับภรรยาตัดสินใจว่าถึงอย่างไรเราก็จะจัดสภาคครอบครัว

ตอนแรกไม่มีใครพูดสักคำ ผมบอกได้ว่าวันนั้นครอบครัวเราปวดใจและหลังน้ำตาตก

จากนั้นภรรยาผมเริ่มพูด “แม่แค่อยากให้ลูกรู้ว่าแม่รักลูกทุกคนมาก” เธอบอกผมเผื่อการเปลี่ยนแปลงในภาษากาย

ของพวกเขา พวกเขาทุกคนนั่งบนขอบเก้าอี้ แต่ทันทีที่ภรรยาผมเริ่มอธิบายว่าเธอรักพวกเขาเพียงใด ลูกๆ เริ่มเอนหลังและผ่อนคลายไม่นานพวกเขาก็เปิดใจพูดด้วย ผมบอกพวกเขาเช่นกันว่าผมรักพวกเขามากและดีใจมากที่เราเป็นครอบครัวเดียวกัน

นั่นแก้ไขปัญหาทั้งหมดไม่น่าเชื่อ ความโกรธออกไปจากบ้านของเรา และเราสามารถแก้ไขความแตกร้างได้

ครอบครัวเราไม่ตีพร้อม แต่เรารักกันมาก เราให้เวลากันและกัน ไม่ว่าจะตื่นแต่เช้ามาอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ไปโบสถ์ด้วยกัน เล่นบาสเกตบอลด้วยกัน กินอาหารด้วยกัน หรือฟังเพลงด้วยกัน เราพยายามใกล้ชิดกัน

จากประสบการณ์นี้ทำให้ผมกับภรรยา รู้มากกว่าที่เคยรู้ว่าการแสดงความรักต่อลูกๆ สำคัญมาก ■

บทเรียนจากคุณพ่อท่านนี้

- บราเดอร์ซิลากาทราบว่าเขาไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ด้วยตนเอง เขาสวดอ้อนวอนหลายชั่วโมงเพื่อแสวงหาการเปิดเผยเกี่ยวกับวิธีช่วยเหลือครอบครัวของเขา
- ครอบครัวซิลากาทำให้บ้านของพวกเขา มีพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง แม้จะมีงานยุ่ง แต่พวกเขาตื่นแต่เช้ามาศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว พวกเขาจัดสภาคครอบครัวทุกสัปดาห์ ไปโบสถ์ ทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อนำพรของพระกิตติคุณเข้ามาในบ้านและครอบครัว
- บราเดอร์ซิลากาหารือกับภรรยา ก่อนพูดคุยกับลูกๆ เกี่ยวกับการทะเลาะกันของพวกเขา
- บราเดอร์และซิสเตอร์ซิลากาบอกลูกๆ เป็นประจำว่าพวกเขา รักลูกๆ มาก
- ครอบครัวซิลากาทำงานด้วยกัน แต่พวกเขาเล่นด้วยกันด้วย พวกเขาเป็นแบบอย่างของคำแนะนำต่อไปนี้จากเอลเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง “ในความสัมพันธ์ของครอบครัว *ความรัก* คือ *e-w-l-a* เวลา” การมีเวลาอยู่ด้วยกันทำให้เกิดความปรองดองในบ้าน (“เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่สุด,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 26)

คนหนุ่มสาว

ในหมวดนี้

44 สมาชิกใหม่:
คุณเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่
โดย ไบรอัน เอส. คิง

46 ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งใน
ศาสนจักรผ่านเลนส์ของ
การมีบุตรยาก
โดย โจดี คิง

ดิจิทัลเท่านั้น

เราทุกคนอยากเป็นส่วนหนึ่ง
โดย เอริก บี. เมอร์ค็อก

กลับมาสู่อ้อมแขนที่อบอุ่นใน
ศาสนจักร
โดย เรเชลล์ วิลสัน

วิธีอยู่รอดในวันอาทิตย์แบบ
คนเก็บตัว
โดย แอสเพน สแตนเดอร์

หาบทความเหล่านี้และบทความอื่น:

- ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org
- ใน *YA Weekly* (ได้หมวดคนหนุ่มสาว
ในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ)

แบ่งปันเรื่องราวของท่าน

ท่านมีเรื่องราวดีๆ ที่อยากแบ่งปัน
หรือไม่? หรือท่านต้องการเห็น
บทความเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อ
หนึ่งหรือไม่? หากต้องการ เราอยาก
ฟังเรื่องราวจากท่าน! ส่งบทความ
หรือคำติชมของท่านมาที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org

ความพยายามที่เรามีร่วมกันเพื่อรู้สึก เหมือนเป็นส่วนหนึ่ง

ท่านเคยเดินเข้าไปในห้องและรู้สึกว่าทุกคนมองมาทางท่านหรือไม่? หรือที่แย่กว่านั้นคือรู้สึกเหมือนไม่มีใครสังเกตเห็นท่านเลยหรือไม่? ผมเคย สถานการณ์เหล่านั้นทำให้เจ็บปวดได้เพราะภายในตัวเราทุกคนเราปรารถนาจะเป็นส่วนหนึ่ง

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์นำเรามาอยู่ด้วยกัน แต่บางครั้งสภาวะการณ์ที่ต่างกันทำให้เรา **รู้สึกเหมือนเราเป็นส่วนหนึ่งได้ยาก** ในหมู่คนจำนวนมากที่ประกอบเป็นศาสนจักร มีผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่จะอาจกำลัง **พยายามหาทางของตน** ในหน้า 44 ผมแบ่งปันว่ามุมมองของผมเกี่ยวกับการเป็นส่วนหนึ่งและการทำตามความคาดหวังของพระเจ้าเปลี่ยนไปอย่างไร

มีมากมายหลายคนเหมือนโจดีกับสามีผู้ซึ่งความทุกข์ใจเนื่องด้วยภาวะมีบุตรยากหรือการทดลองอื่นทำให้พวกเขา **รู้สึกเหมือนพวกเขาไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง** อ่านเรื่องราวของเธอได้ในหน้า 46

ในบทความดิจิทัลเท่านั้น เรเชลล์แบ่งปันว่าสมาชิกที่ต้อนรับเธอทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไรเมื่อเธอกลับมาโบสถ์ เอริกสอนว่า **เราทุกคน เป็นที่ต้องการ** ในพระวรกายของพระคริสต์ และแอสเพนแบ่งปันว่าคนเก็บตัวจะเป็นส่วนหนึ่งและอยู่รอดที่โบสถ์ได้อย่างไร

ศาสนจักรเต็มไปด้วยคนที่รู้สึกเหมือนคนไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง ท่านอาจจะเป็นหนึ่งในนั้นก็ได้ แต่ **เราทุกคนสามารถทำส่วนของเรา** เพื่อให้สมาชิกทุกคนรู้สึกอบอุ่น เพราะการเป็นส่วนหนึ่งไม่ใช่เรื่องของสภาวะการณ์—แต่เป็นเรื่องของตัวท่านว่าจริงๆ แล้วท่านเป็นใครและท่านพยายามจะเป็นเหมือนใคร ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในศาสนจักรของพระคริสต์

ขอแสดงความนับถือ

ไบรอัน เอส. คิง

สมาชิกใหม่: คุณเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่

คุณกำลัง
พยายามทำตาม
ความคาดหวัง
ผิดๆ หรือไม่?

โดย ไบรอัน เอส. คิง

เมื่อคุณพบใครบางคน คุณแนะนำตัวอย่างไร? สิ่งใดสำคัญต่ออัตลักษณ์ของคุณ? ผมชื่อไบรอัน ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย แต่ผมไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่ตลอดเวลา

ผมเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อเรียนวิทยาลัยปีแรก หลังจากดูเหมือนเพิ่งรับบัพติศมาไปได้เพียงอาทิตย์เดียว สมาชิกผู้ประสงค์ก็เริ่มถามว่า “คุณจะรับใช้งานเผยแผ่หรือเปล่า?” งานเผยแผ่เป็นเรื่องที่ผมยังไม่ทันได้คิดจริงจัง แต่ผมรู้สึกเหมือนถูกคาดหวังให้ตอบว่า ครับ

ผมดีพอหรือ?

เพียงหนึ่งปีเศษหลังจากเข้าร่วมศาสนจักร ผมได้รับการเรียกให้รับใช้ในอังกฤษและอยากสอนมากเมื่อไปถึงที่นั่น แต่ภายในไม่กี่วันผมเริ่มรู้ว่าผมคิดถึงบ้าน ผมไม่พร้อมรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

ขณะบอกความรู้สึกของผมกับประธานคณะเผยแผ่ ท่านรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้ร้องเพลง “มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้” (เพลงสวด บทเพลงที่ 120) ทางโทรศัพท์ ผมรู้สึกแปลกนิดหน่อย แต่ก็รู้สึกถึงแสงสว่างและความอบอุ่นด้วย

ถึงกระนั้นผมยังขึ้นเครื่องบินมุ่งหน้ากลับบ้านในสัปดาห์ต่อมา ผมต่อสู้กับความรู้สึกของผมตลอดเวลาที่อยู่บนเครื่องบิน ผมรู้สึกกังวลมากกว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับการเลือกของผม ผมโกรธตัวเองที่ไม่รับใช้ให้ครบสองปี—ถึงอย่างไรผมก็ได้ทิ้งเพื่อนๆ และครอบครัวไว้เบื้องหลังและเลื่อนเวลาเรียนออกไปรับใช้งานเผยแผ่แล้ว ผมปวดร้าวใจมาก และตอนนี้ผมรู้สึกเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ทรงทอดทิ้งผมในยามที่ผมทุกข์ใจ ผมสงสัยว่าผมยังเป็นส่วนหนึ่งอีกหรือเพราะผมไม่ได้ทำตามที่คาดหวังครบทุกอย่าง

จงมาอย่างที่เจ้าเป็น

หนึ่งสัปดาห์หลังจากถึงบ้าน ครอบครัวของเพื่อนสนิทชวนผมไปดูการประชุมใหญ่ภาคหนึ่ง นั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมอยากทำ แต่ผมไป

พอดูไปได้ครึ่งภาค เอ็ดเดอร์เจฟเฟอรี อาร์. สอลแลนด์เดินมาที่แทนพูดและกล่าวว่า “มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้”—คำพูดเดียวกันกับที่ประธานคณะเผยแผ่ร้องให้ผมฟังเมื่อสองสัปดาห์ก่อน พระวิญญาณทรงกระซิบว่า “นี่คือศาสนจักรที่เจ้าเป็นส่วนหนึ่ง” ตลอด 15 นาทีต่อจากนั้น มุมมองของผมเปลี่ยนทั้งหมด

เรามักจะรู้สึกที่เราไม่เป็นส่วนหนึ่งเมื่อเรารู้สึกเหมือนเราไม่ได้เป็นไปตามที่คนอื่นคาดหวัง แต่เราทุกคนล้วนทำได้ไม่ผิด (ดู โรม 3:23) ใช่แล้ว พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่ายังมีที่ให้เราแต่ละคนในศาสนจักรของพระองค์ (ดู 1 โครินธ์ 12:20–23)

เอ็ดเดอร์ซอลแลนด์สอนในระหว่างคำปราศรัยนั้นว่า “จงมาอย่างที่เจ้าเป็น” พระบิดาผู้ทรงรักเราตรัสกับเราแต่ละคน แต่พระองค์ทรงเสริมว่า “อย่าคิดว่าเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลง” (“บทเพลงที่ขับขานและบทเพลงที่เจียบบัง” เลียโฮนา พ.ศ. 2017, 51) พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราอยู่ที่นี้ไม่ว่าเราเป็นใครหรือเราทำอะไรมาเพราะนั่นเปิดโอกาสให้พระองค์ทรงช่วยให้เราเปลี่ยนเป็นคนที่เราจะเป็น (ดู 3 นิไฟ 18:22)

ก่อนได้ยินคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์ซอลแลนด์ ผมคิดว่าการเป็นส่วนหนึ่งหมายถึงการทำตามความคาดหวังครบทุกอย่าง ตอนนี้ผมเข้าใจดีขึ้นว่าศาสนจักรของพระเจ้าไม่ได้มีไว้สำหรับคนดีพร้อมอยู่แล้วแต่มีไว้ช่วยให้คนไม่ดีพร้อมเป็นคนดีพร้อม เมื่อคุณกำลังคิดตามพระองค์ ก็เท่ากับคุณเป็นส่วนหนึ่งในศาสนจักรของพระองค์ ■

ไบรอัน เอส. คิง เรียนครอบครัวศึกษาเป็นวิชาเอกที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ เขาเกิดและเติบโตในชนบทของนอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา เขาชอบใช้เวลาตามป่าเขาที่นั่น

สิ่งที่ผมคิด ว่าผมอยากจะรู้ในฐานะสมาชิกใหม่มีอยู่ห้าข้อดังนี้

1. **จงเป็นตัวของตัวเอง** บุคลิกภาพเฉพาะตัวและของประทานของคุณเสริมสร้างศาสนจักรโดยรวม (ดู 1 โครินธ์ 12)
2. **มาอยู่กับคนอื่นๆ** การทำให้ตัวคุณแวดล้อมด้วยคนที่มีความนิยมเหมือนคุณจะช่วยให้คุณอยู่บนเส้นทางพันธสัญญา
3. **ไปพระวิหาร** การใช้เวลาในพระวิหาร—หรือการเตรียมตัวไปพระวิหาร—จะช่วยให้คุณมีมุมมองนิรันดร์ตลอดเวลา
4. **จดจ่อกับสิ่งสำคัญที่สุด** เมื่อสถานการณ์นำหนักใจ จงมุ่งรักษาพันธสัญญาและเตรียมรับพันธสัญญา
5. **จงอดทนกับตนเอง** อย่าเปรียบเทียบตัวคุณกับคนอื่นๆ ขณะคุณก้าวหน้าตามขีดความสามารถของคุณ

ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งใน ศาสนจักร ผ่านเลนส์ของ การมีบุตรยาก

การมีบุตรยาก
ทำให้ฉัน
รู้สึกเหมือน
ไม่มีที่ใน
โบสถ์

โดย โจดี คิง

ดิฉันไม่เคยรู้สึกว่าคุณ
ไม่เป็นส่วนหนึ่งที่โบสถ์
จนกระทั่งฉันกับคา-
เมรอนสามีเริ่มมีปัญหา
เรื่องการมีบุตรยาก เด็ก
และครอบครัวที่ปรารถนาให้ดิฉัน
เบิกบานใจเมื่อเห็นพวกเขาที่โบสถ์
แต่ตอนนี้เริ่มทำให้ดิฉันเศร้าและ
เจ็บปวด

ดิฉันรู้สึกว่างเปล่าเมื่อไม่มีเด็กใน
อ้อมแขนหรือไม่ได้ถือถุงผ้าอ้อม ใน
สมาคมสงเคราะห์ ประกาศจัดกลุ่ม
กิจกรรมพ่อแม่และลูกก่อนวัยเรียน
แม่ๆ คุยกัน และดูเหมือนบทเรียน
ทุกบทโยงกลับไปไปที่การเป็นแม่

ดิฉันรู้สึกล้มเหลว

ดิฉันไม่มีบุตรให้พาไปกลุ่ม
กิจกรรมนี้ ดิฉันไม่มีเรื่องส่วนตัวมา
เล่าเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรในพระ
กิตติคุณ

ดิฉันต้องการร่วมวงสนทนาอย่าง
ยิ่งเกี่ยวกับการเป็นแม่และผูกมิตรกับ
พี่น้องสตรีในวอร์ด แต่รู้สึกเหมือน
ไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างเราเพราะ
ดิฉันไม่ได้เป็นแม่

วันอาทิตย์ที่ยากที่สุดคือวัน
อาทิตย์แรกของเราในวอร์ดใหม่
เพราะเราไม่มีบุตรจึงมีคนถามว่าเรา
เพิ่งแต่งงานใหม่หรือและเราวางแผน
จะเริ่มมีบุตรเมื่อใด ดิฉันเริ่มเก่งมาก
ขึ้นเรื่องตอบคำถามเหล่านี้โดยไม่
ปล่อยให้คำถามมีผลกระทบต่อดิฉัน
—ดิฉันรู้ว่าพวกเขาไม่มีเจตนาจะ
ทำร้ายจิตใจ

แต่ในวันอาทิตย์วันหนึ่ง การตอบ
คำถามเหล่านั้นยากเป็นพิเศษ เราเพิ่ง
ทราบหลังจากหวังมาตลอดว่าเราไม่
ตั้งครรภ์—อีกครั้ง

ดิฉันเดินเข้าไปในการประชุม
สี่ระลึกด้วยความรู้สึกสิ้นหวัง และ

ตอบคำถาม “ทำความเข้าใจคุณ” เหล่า
นั้นได้ยากมาก ระหว่างศิโรตถ์
ดิฉันกวาดสายตาคู่ผู้เข้าร่วมประชุม
มองหาชายหนุ่มหญิงสาวที่ไม่มีบุตร
เพื่อดิฉันกับสามีจะเชื่อมสัมพันธ์กับ
พวกเขาได้ เรามองไม่เห็นใครเลย

แต่โรงเรียนวันอาทิตย์ทำให้ดิฉัน
ใจแตกสลาย บทเรียน—ซึ่งตั้งใจจะ
เรียนเรื่องบทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของ
มารดา—เปลี่ยนอย่างรวดเร็วกลายเป็น
ช่วงระบายนใจในใจ ดิฉัน
ใจหายวาบและน้ำตาไหลอาบแก้ม
ขณะฟังผู้หญิงทั้งหลายบ่นเรื่องพรที่
ดิฉันยอมสละทุกอย่างเพื่อให้ได้มา

ดิฉันผลุนผลันออกจากโบสถ์
ตอนแรกดิฉันไม่อยากกลับไป ดิฉัน
ไม่อยากรู้สึกโดดเดี่ยวอีก แต่คืนนั้น
หลังจากพูดคุยกับสามี เรารู้ว่าเรา
จะไปโบสถ์เหมือนเดิมไม่ใช่เพราะ
พระเจ้าทรงขอให้เราไปเท่านั้นแต่
เพราะเราทั้งคู่รู้ว่าปีติที่มาจาก
การต่อพันธสัญญาและการรู้สึกถึงพระ
วิญญูณที่โบสถ์มีค่ามากกว่าความ
เสียใจที่ดิฉันรู้สึกวันนั้น

เราทุกคนรู้สึกเหมือนเราไม่เป็น ส่วนหนึ่งบางครั้ง

ประสบการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อสี่ปีก่อน เวลาผ่านไป
แล้ว และดิฉันยังไม่มีลูกน้อยในอ้อมแขนหรือถุงผ้าอ้อม
ในมือ แต่ดิฉันรู้มากกว่าเดิมว่าดิฉันเป็นส่วนหนึ่งใน
ศาสนจักร

ขณะจัดการกับความรู้สึก โศกเศร้าของตนเอง ดิฉัน
กลับสังเกตคนรอบตัวมากขึ้น ดิฉันยังคงกวาดสายตาคู่
ผู้เข้าร่วมประชุม แต่ตอนนี้ดิฉันพยายามสังเกตคนที่อาจ
มาโบสถ์ด้วยความรู้สึกเหมือนพวกเขาไม่เป็นส่วนหนึ่ง
ดิฉันเรียนรู้ว่าเราทุกคนรู้สึกเหมือนเราไม่เป็นส่วนหนึ่ง
ในบางครั้ง

ในศาสนจักรมีสมาชิกที่เป็นม่าย หย่าร้าง โศก
คนที่สมาชิกครอบครัวละทิ้งพระกิตติคุณ คนที่เจ็บ
ป่วยเรื้อรังหรือมีปัญหาการเงิน สมาชิกที่เสนาหาเพศ
เดียวกัน สมาชิกที่พยายามเอาชนะการเสพติดหรือ
ความสงสัย ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ คนที่ย้ายเข้ามา
ใหม่ คู่สมรสที่มีบุตรแต่บุตรโตแล้วและไม่ได้ช่วยด้วย
และอีกหลายกรณี

เราแต่ละคนอาจรู้สึกว่าการทดลองหรือสภาวะการณ์
ของเราทำให้เราไม่เป็นส่วนหนึ่ง แต่ความจริงคือชีวิต
ของเราและความยากลำบากของเราแต่ละคนทำให้เรา
เป็นส่วนหนึ่งในศาสนจักรของพระคริสต์มากที่สุด

ตอนนี้ดิฉัน
พยายามสังเกต
คนที่อาจจะมา
โบสถ์ด้วยความ
รู้สึกเหมือน
พวกเขาไม่
เป็นส่วนหนึ่ง

เราเป็นส่วนหนึ่งกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ของเรา

จุดประสงค์ของการเป็นสมาชิกศาสนจักรคือติดตามพระองค์ เราเป็นส่วนหนึ่งกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา เราจึงเป็นส่วนหนึ่งในศาสนจักรของพระองค์ พระองค์รับสั่งกับเราว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:28)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อเชิญให้เราหาพระองค์—ไม่ว่าสภาพการณ์ของเราเป็นเช่นไร เรามาโบสถ์เพื่อต่อพันธสัญญาของเรา เพิ่มพูนศรัทธาของเรา หาความสุข และทำตามที่เราเชื่อฟังพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบในพระชนมชีพของพระองค์ นั่นคือ ปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่รู้สึกเหมือนตนไม่เป็นส่วนหนึ่ง

อาจจะมียุคเวลาที่ดิฉันเป็นคนเดียวในสมาคมสังเคราะห์ที่ไม่มีบุตร และช่วงเวลาที่ยังมีคนถามว่าทำไมเราไม่มีบุตร เวลาเหล่านั้นอาจยาก แต่เช่นเดียวกับประสบการณ์อื่นๆ มากมาย มีเวลาให้ปีติยินดีมากกว่านั้น

การรู้สึกถึงพระวิญญูณที่โบสถ์และการแสดงความรักต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะอยู่เหนือความรู้สึกโดดเดี่ยวเสมอ ดิฉันรู้ว่าไม่มีสันติสุขในพระคริสต์ ดิฉันรู้ว่ามีการเยียวยาในการเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์ ดิฉันรู้ว่าเราได้รับพรเมื่อเราพยายามต่อไป การทดลองของเราอาจต่างจากการทดลองของคนอื่นที่โบสถ์ แต่ประสบการณ์ส่วนตัวของเราจะช่วยให้เราเห็นอกเห็นใจผู้ที่อาจจะรู้สึกว่าคุณไม่เป็นส่วนหนึ่งมากขึ้น และด้วยเหตุนี้ ประสบการณ์เหล่านั้นจะทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันได้

ดิฉันรู้ว่าโดยการแบ่งปันประจักษ์พยานและการเปิดใจ ดิฉันสามารถช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจว่าพวกเขา—แต่ละคนและทุกคน—เป็นส่วนหนึ่งในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ■

โจดี คิง เติบโตใหญ่ในไอโอวา สหรัฐอเมริกา และจะเรียกที่นั่นว่าบ้านเสมอ เธอพบและแต่งงานกับสามีขณะเรียนที่มหาวิทยาลัยบรีคัมยังก์ ปัจจุบันเธอสอนโรงเรียนอนุบาลและทำงานเป็นผู้ช่วยเสมียนด้วย

คนหนุ่มสาว

ท่านรู้สึกเหมือนท่านไม่
เป็นส่วนหนึ่งหรือไม่?

คนหนุ่มสาวแย้งกันว่าพวกเขา
เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งใน
ศาสนจักรอย่างไร

42

เยาวชน

ใช้สมุดบันทึกการประชุม
ใหญ่ของเดือนนี้เตรียม
ฟัง และเรียนรู้จาก
การประชุมใหญ่สามัญ!

บิดามารดา

สอนให้เด็กสาวอ่อนสวอน
เหมือนอินัส

W12-W13,
W20-W23

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งสุทธีชนิยุดสุดท้าย

๕- เพื่อนเด็ก

มีนาคม 2020

หมวดเพื่อนเด็กของ เลียโฮนา จัดพิมพ์โดยสถาบันจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรียนรู้เกี่ยวกับ
อินัส!

ดูหน้า P12-13 และ P20-23

พระบิดาบนสวรรค์ ตรัสกับเราอย่างไร?

ต่อไปนี้เป็นบางวิธีที่เราสามารถได้ยินพระองค์:

โดย ประธาน
ดัลลิน เอช. โอ๊คส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

พระบิดาบนสวรรค์สามารถตรัสกับเราได้หลายวิธี เมื่อโจเซฟ สมิทสวดอ้อนวอนว่า นิกายใดถูกต้อง พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อท่านและตรัสกับท่านตรงหน้า แต่ปกติพระบิดาบนสวรรค์ตรัสกับเราผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ประทานความคิดในความคิดเราและความรู้สึกในใจเรา

1.

ความรู้สึกว่าพระเยซูทรงรักเรา
และพระกิตติคุณเป็นความจริง

2.

ความรู้สึกถึงการปลอมโยน
เมื่อเราเศร้าเสียใจหรือเหงา

3.

ความรู้สึกมีความสุข
หลังจากเรากลับใจ

4.

ความรู้สึกดีเมื่อเราได้ฟัง
เพลงเพราะๆ หรือเห็นงาน
ศิลปะที่สร้างแรงบันดาลใจ

5.

ความรู้สึกสงบเมื่อ
เราเลือกสิ่งดี

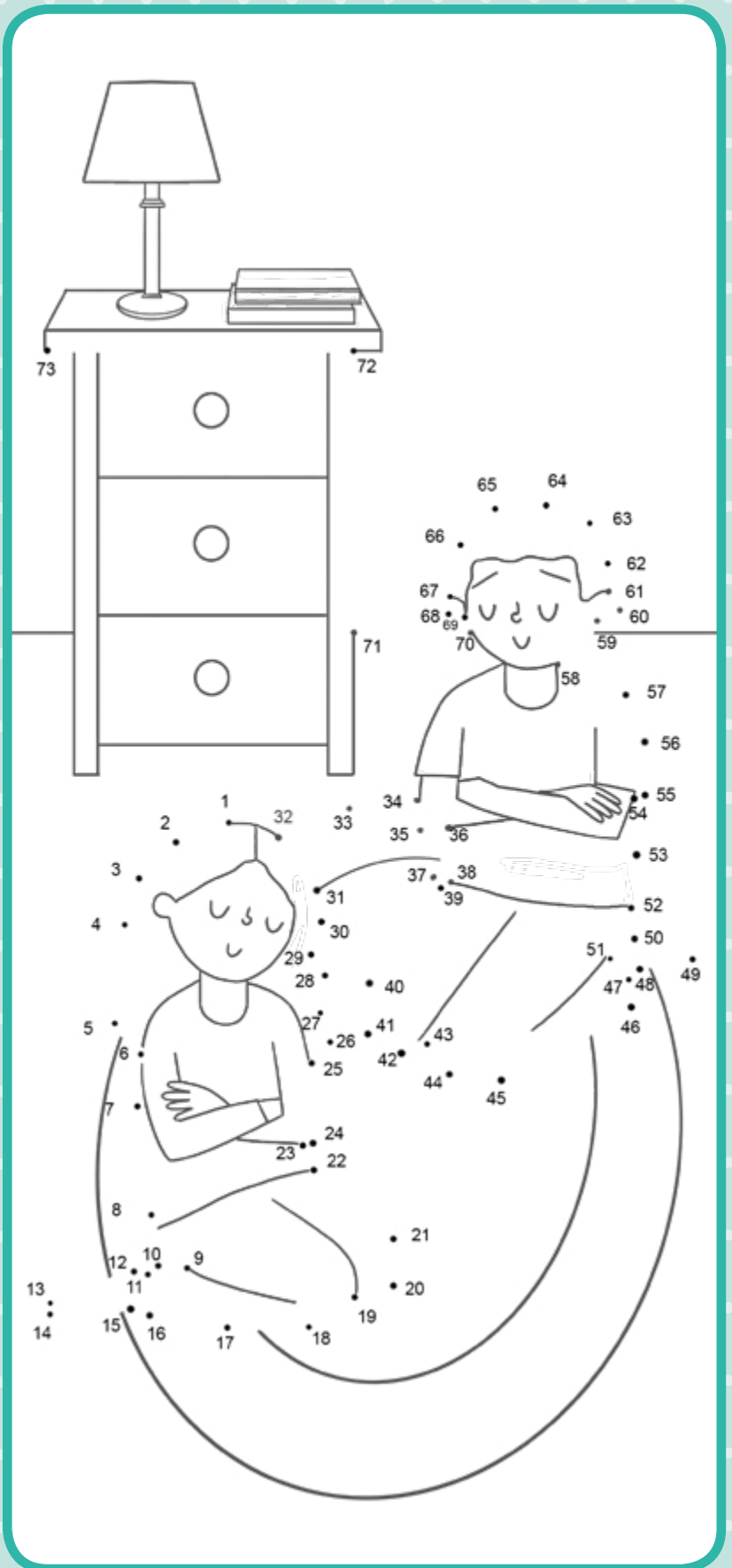
6.

ความรู้สึกเตือนเมื่อมี
บางอย่างผิดพลาด

เลือกสิ่งถูกต้องและฟัง
เมื่อพระบิดาบนสวรรค์ตรัส
กับเราผ่านพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ สิ่งนั้นเรียกว่า
“การเปิดเผย” พระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซูคริสต์
ไม่ประทานการเปิดเผย
เกี่ยวกับทุกอย่างที่เราทำ
แต่เราไม่ต้องกังวล ถ้าเรา
พยายามเลือกสิ่งถูกต้องและ
ฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้ง
สองพระองค์จะทรงช่วย
เหลือและนำทางเราเมื่อเป็น
เรื่องสำคัญ ●

ดัดแปลงจาก “Eight Ways God Can Speak
to You,” New Era, Sept. 2004, 4–8

แบบอย่างทีกล้าหาญ

ผมฝันเห็นอาคาร
สวยหลังหนึ่ง
บ่อยๆ!

โดย เคซี มอร์เรลล์
นิเทศศาสตรนักร
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

ความฝันของแอนโทนี่

แอนโทนี่แปลกใจเมื่อเขาตื่น นี่เป็นครั้งที่สามที่เขา
ฝันเรื่องเดิม! ในความฝัน ผู้ชายตัวสูงชี้ให้เขาดู
อาคารสวยๆ หลังหนึ่ง อาคารนั้นน่าจะหมายถึงอะไร?

ในฐานะครูสอนหนังสือ แอนโทนี่เคยไปเที่ยวหลายที่
นอกหมู่บ้านของเขาในไนจีเรีย อาคารในฝันไม่เหมือน
อาคารหลังใดที่เขาเคยเห็น อาจไม่มีอยู่จริงก็ได้

แต่มีบางอย่างพิเศษเกี่ยวกับอาคารนั้น

หลายปีผ่านไป แอนโทนี่ยังคงนึกถึง
ความฝันนั้น แต่เขาก็กังวลเรื่องอื่น เกิด
สงครามในไนจีเรีย แอนโทนี่กับภรรยา
และลูกๆ ออกนอกบ้านไม่ได้เพราะ
ไม่ปลอดภัย แต่การอยู่ในบ้านทั้งวัน
ไม่ง่าย แอนโทนี่คิดถึงเพื่อนๆ
กับนักเรียน

วันหนึ่งแอนโทนี่พบ
นิตยสารเก่าๆ เล่มหนึ่งในบ้าน
ของเขา เมื่อเปิดดู เขาเห็น
บางอย่างดูคุ้นๆ มันคืออาคาร
สวยหลังนั้นในฝันของเขา!
มัน มีอยู่จริง

อาคารนั้นเป็นของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับศาสนจักร
นั้นมาก่อน แอนโทนี่คิด เขาต้องการเรียนรู้มากขึ้น แต่
เพราะสงคราม เขาจึงออกจากบ้านไม่ได้

เขาจะต้องรอ

เมื่อสงคราม

สิ้นสุด แอนโทนี่

ส่งจดหมายไป

สำนักงานใหญ่

ของศาสนจักรใน

ซอลท์เลคซิตี เขา

ถามว่าจะส่งผู้สอน

ศาสนามาสอนเขากับ

ครอบครัวได้หรือไม่ “คุณจะ
สร้างโบสถ์ของคุณในเมือง
ของผมได้ไหม?” แอนโทนี่
เขียน “กรุณาส่งพระคัมภีร์มา
ให้ผมด้วยครับ ผมจะได้สอนคน
อื่นๆ ในหมู่บ้าน”

แอนโทนี่เสียใจเมื่อเขาได้รับ

นี่เป็นอาคารที่
ผมเห็นในความ
ฝันของผม!

ผมสร้างโบสถ์
หลังเล็กนี้เพื่อให้
เรามีที่ประชุม!

จดหมายจากสำนักงานใหญ่ของศาสนจักรว่า “ตอนนี้เรา
ไม่มีผู้สอนศาสนาในประเทศของคุณ” เวลานั้น คนผิวสี
ส่วนใหญ่ไม่สามารถดำรงฐานะปุโรหิต และยังไม่ได้จัด
ตั้งศาสนจักรในแอฟริกา

แต่แอนโทนี่เป็นคนอดทนรอได้เพื่อเวลาที่พระเจ้า
ทรงเห็นสมควร ถึงแม้จะยังรับบัพติศมาไม่ได้ แต่เขา
รักษาศรัทธาของเขาให้แรงกล้าอยู่เสมอ

ศาสนจักรส่งพระคัมภีร์มอรมอนกับหนังสือเล่มอื่น
ของศาสนจักรมาให้แอนโทนี่กับครอบครัว แอนโทนี่
ศึกษาหนังสือเหล่านั้นและสอนสิ่งที่เขาเรียนรู้ให้กับคน
อื่นๆ ในหมู่บ้าน

หลายคนสนใจพระกิตติคุณจนแอนโทนี่อยากมีสถานที่
ให้ทุกคนมาประชุมกัน

บนถนนที่มีต้นกล้วยเรียงรายสองข้างทาง แอนโทนี่
สร้างโบสถ์หลังเล็กที่มีประตูสีฟ้าและหน้าต่างบานเกล็ด
หน้าอาคารเขียนว่า “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวไนจีเรีย”

หลายปีผ่านไป วันหนึ่งแอนโทนี่ได้ยินข่าวดีมาก
พระเจ้าเป็นผู้รับสั่งกับศาสดาพยากรณ์ว่าชายที่มีค่าควร
ทุกคน จะมีฐานะปุโรหิต ศาสนจักรจะส่งผู้สอนศาสนา
มาหมู่บ้านของแอนโทนี่!

ผู้สอนศาสนาประหลาดใจเมื่อพบอาคาร

ศาสนจักรและคน
จำนวนมากพร้อม
รับบัพติศมา พวกเขา
อัศจรรย์ใจกับ
ศรัทธาของแอนโทนี่
และคนอื่นๆ ใน
หมู่บ้าน

“เป็นการรอ
คอยที่ยาก
และนาน”
แอนโทนี่
บอก
ผู้สอน
ศาสนา

“แต่นั้นไม่สำคัญแล้วตอนนี้ ในที่สุดพวกคุณก็มา”

แอนโทนี่เป็นคนแรกที่รับบัพติศมาในแม่น้ำเอคิ-
โอโนมูรีในไนจีเรีย เมื่อจัดตั้งสาขาใหม่ เขาได้รับเรียก
เป็นประธานสาขาคนแรก พี่เดเลียร์ภรรยาของเขาเป็น
ประธานสมาคมสงเคราะห์ พวกเขาได้รับการผนึกด้วยกัน
ในพระวิหารในอีกหลายปีต่อมา

แอนโทนี่ยังคงแบ่งปันความเชื่อของตนกับผู้อื่น เขา
บอกผู้คนบ่อยๆ ว่าเมล็ดของพระกิตติคุณที่หว่านไว้ใน
ไนจีเรียจะโตเป็นต้นไม้ใหญ่ โลกจะประหลาดใจกับการ
เติบโตของต้นไม้

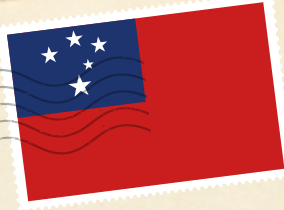
แอนโทนี่พูดถูก ปัจจุบันมีสมาชิกศาสนจักรมากกว่า
170,000 คนในไนจีเรีย—และมีพระ
วิหารที่สวยงามแห่งหนึ่งด้วย!

เมล็ดพระกิตติคุณที่แอนโทนี่
ช่วยหว่านยังคงเติบโตทั่วโลกใน
ทุกวันนี้ ●

ในที่สุดก็ได้
รับบัพติศมา!

แอนโทนี่ อูโซดิมมา โอบินนา (1928–1995)
กล่าวว่าศาสนจักรจะเติบโตในไนจีเรียและ
“กลายเป็นศูนย์รวมวิสุทธิชนที่ยิ่งใหญ่” ปัจจุบัน
มีคณะเผยแผ่เจ็ดแห่ง มีสเทศมากกว่า 50 สเทศ
และมีพระวิหารหนึ่งแห่งที่นั่น!

สวัสดี จาก ซามัว!

ตาโลฟา!
("สวัสดี" ในภาษาซามัว)
เราชื่อมาร์โกกับเปาโล
เชิญร่วมเดินทางไปเยือนซามัวกับเรา!

ซามัว เป็นประเทศหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก มีเกาะใหญ่สองเกาะและเกาะเล็กสี่เกาะ

คนจำนวนมากในซามัวอาศัยอยู่ใน *fales* ซึ่งคือบ้านไม่มีผนัง พวกเขาถือไฟทำอาหารนอกบ้าน

○ LE EKALĒSĪA A
IESU KERISO
○ LE AU PAIA ○ ASO
E GATA AI

คนในซามัวชอบร้องเพลง!
เด็กๆ เหล่านี้กำลังเตรียม
ร้องเพลงในปฐมวัย

ต่อไปนี้เป็นวิธีพูด

“ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย” ในภาษาซามัว: *O Le Ekalesia a
Iesu Keriso o le Au Paia o Aso e Gata Ai*

หลายคนเลี้ยงหมูเลี้ยงไก่
และใช้สุนัขล่าสัตว์

มะพร้าวเป็นอาหารยอดนิยมในซามัว
ทุกคนช่วยกันเก็บมะพร้าวและปอก
เปลือก พวกเขาจักจะเผาเปลือกเป็น
เชื้อเพลิงสำหรับทำอาหาร

พบเพื่อนบางคน ของเราจากซามัว!

หนูชอบร้องเพลงปฐมวีย์ เพลง
โปรดของหนูคือ "Mother, Tell
Me the Story" และ "ฉันลูก
พระผู้เป็นเจ้า"
แมรี่ วี. อายุ 5 ขวบ
เกาะซาไวอี ซามัว

ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรง
ไต่ยื่นและทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนของผม
อเล็กซ์ เอส. อายุ 11 ขวบ
เกาะอูโปลู ซามัว

**ท่านมาจากซามัวหรือไม่?
ช่วยเขียนบอกเราที!
เราอยากฟังเรื่องราวจากท่าน!**

ขอบคุณที่สำรวจ
ซามัวกับเรา
แล้วพบกันใหม่!

เพราะอาศัยอยู่บนเกาะ
ชาวซามัวจึงไม่เคยอยู่ห่าง
จากมหาสมุทร

เพลงที่ทำให้ วันนั้นดีขึ้น

โดย เดวิด ดิกสัน
นิคยสารศาสนจักร
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เอลิซาเบธเตะกะลามะพร้าว
ไปตามถนนลูกรัง เธอทำ
หน้าว่าขณะมันกลิ้งออกไป
วันนี้เป็นวันไม่ดี
ไม่ดีเลย!

ลาภีพูดบางอย่างทำร้ายจิตใจเธอ
ที่โรงเรียน ต่อมา เด็กคนอื่นหัวเราะ
เมื่อเธอทำโทษเลขผิดหน้าชั้น จากนั้นงาน
ศิลปะของเธอเสีย

“ไม่ยุติธรรม!” เอลิซาเบธพูด ใครสร้างวัน
แย่ๆ ขึ้นมานะ?

เอลิซาเบธเด็ดดอกชบาสวยๆ มาดอกหนึ่ง
อย่างน้อยนี่ก็เป็นเรื่องดีวันนี้ แม้แต่วันที่แยใน
ซามัวเธอก็ยังเห็นดอกไม้สวยๆ อยู่ทั่วไป

เธอเสียบดอกไม้สีชมพูไว้ในผมและเดินกลับบ้าน

“ตาโหลฟา!” คุณพ่อทักทาย “วันนี้เป็นไง
บ้าง?”

เอลิซาเบธก้มหน้า “ไม่ดีค่ะ” เธอเดินผ่านลูก
หมูที่ส่งเสียงหนวกหูในสวนไปนั่งใกล้คุณพ่อ
บนระเบียง

คุณพ่อนั่งฟังขณะเธอเล่า
เรื่องแย่ๆ ทั้งหมดวันนั้น
“พ่อเสียใจ” คุณพ่อพูด
และกอดเธอ “พ่อเคยมีวัน
แบบนี้ อยากรู้ไหมว่าอะไร
ช่วยพ่อ?”

เธอพยักหน้า “อยากรู้ค่ะ!”

เขาเริ่มร้องเพลงๆ หนึ่งที่เอลิซาเบธ
รู้จักดี คุณพ่อร้องเพลงรักเพราะๆ เพลงนี้ให้
คุณแม่ฟังตลอด

เธอหัวเราะและปล้ำไหล่ท่าน “คุณ-พ่อ!”

เขายิ้มกว้าง “พ่อจริงจังนะ! เพลงที่ดีช่วยให้
พ่อรู้สึกดีขึ้น และเมื่อพูดถึงเพลง . . .”

เอลิซาเบธรู้ว่าท่านจะพูดอะไรได้เวลาฝึก
เปียโนแล้ว

เอลิซาเบธอยากเรียนเปียโนมากกว่าอย่างอื่น
เพื่อเธอจะเล่นเพลงในโบสถ์ได้ เธอชอบร้อง
เพลงกับครอบครัวอยู่แล้ว โดยเฉพาะกับคุณ
พ่อ แต่การเล่นเปียโนยากกว่าร้องเพลง นิ้วของ
เธอต้องหาตัวโน้ต

“หนูไม่รู้ว่าหนูอยากฝึกวันไหนหรือเปล่า”
เธอพูด

คุณพ่อลูกขึ้นยืน “ลองนี่ถึงเพลงที่ลูกเล่น เพลงสวดจะช่วยให้ลูกรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้น”

จากนั้นคุณพ่อก็ถอดรองเท้าแตะและเดินเข้าไปช่วยทำอาหารเย็น

เอลิซาเบธถอดรองเท้าแตะและเข้าไปในบ้านด้วย คุณพ่อหันพักส่วนคุณแม่คนเนื้อตุ่น

โน้ตเพลง “Fa’afetai i Le Atua” วางอยู่บนคีย์บอร์ด เอลิซาเบธชอบเพลงสวดของชาวมัว เพลงนี้เป็นเพลงเกี่ยวกับการขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้า

เอลิซาเบธเปิดคีย์บอร์ดไฟฟ้าและเริ่มเล่น “ลองนี่ถึงเพลงที่ลูกเล่น” คุณพ่อพูดไว้

เธอจึงลองดู เธอนึกถึงทุกอย่างที่เธอขอบพระทัย ครอบครัวเธอ บ้านของเธอ เพลงชาวมัวที่สวยงาม

นิ้วมือเธอเริ่มหาโน้ตง่าย ๆ ครูหนึ่งหลังจากนั้นความรู้สึกของเธอเริ่มเปลี่ยน เธอรู้สึกสงบ เอลิซาเบธยิ้ม เธอกำลังรู้สึกถึงพระวิญญูณบริสุทธิ!

เสียงหันพักหยุดแล้ว คุณพ่อเริ่มฮัมเพลง ท่านยืนใกล้เธอและเริ่มร้องเพลง

เธอเล่นต่อไปเรื่อยๆ และคุณแม่เข้ามาสมทบ เอลิซาเบธนึกถึงทุกอย่างที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรแก่เธอและครอบครัว

เมื่อจบเพลงคุณพ่อก็มองมาถามว่า “รู้สึกดีขึ้นหรือยัง?”

“ค่ะ!” เธอตอบ “คุณพ่อพูดถูก เพลงที่ดีทำให้วันของหนูดีขึ้น!” ●

อะไรช่วยให้ท่านรู้สึกดีขึ้นในวันยากๆ?

การปลอมโยนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีหลายวิธีที่ท่านจะรู้สึกได้ถึงการปลอมโยนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาวงกตนี้แสดงให้เห็นบางวิธี ท่านจะหาทางออกจากเขาวงกตได้หรือไม่?

เริ่มต้น

“เราอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์อย่างล้นเลย” (ยอห์น 14:27)

สิ้นสุด

ฉันสาม อันนอนเ

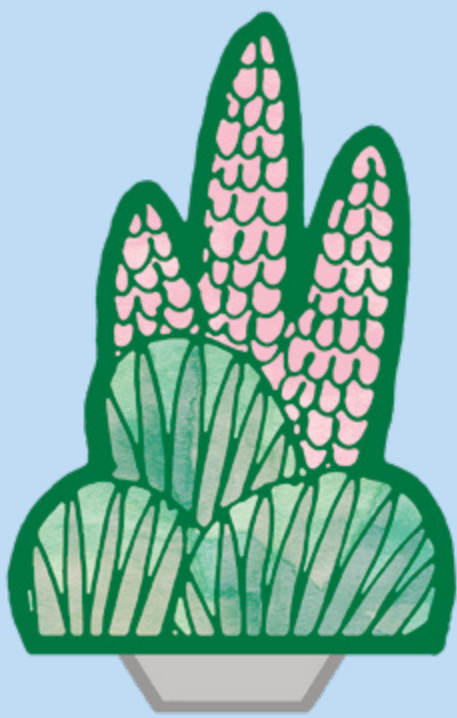
อันสวดอันนอนตลอด
ของพระเจ้า! อ่านเรื่อง
มอรมอนหรือในเรื่อง “อัน

เมื่อท่านสวดอ้อ

- ให้ขึ้นต้นว่า “ข้าแต่
- ขอบพระทัยพระองค์
- บอกพระองค์เกี่ยวกับ
รู้สึกของท่าน
- ทูลขอสิ่งที่ท่านต้อง
คนที่ต้องการความ
- จบด้วย “ในพระนาม
- ใช้เวลาฟังพระวิญญ

ท่านอาจจะไม่ได้ยินสุรเสียง
แต่ท่านจะได้รับคำตอบใน
บางครั้งคำตอบใช้เวลา แต่

หาก
ใช้เทปกาว
นี้ไว้ในกล่อง
แผ่นกระดาษแข็ง
ราวขอ

ารยสวด เหมือนอินัส

ทั้งวันและได้ยินสุรเสียง
นี้ในอินัสบทที่ 1 ในพระคัมภีร์
สสวดอ่อนวอน” หน้า พ20

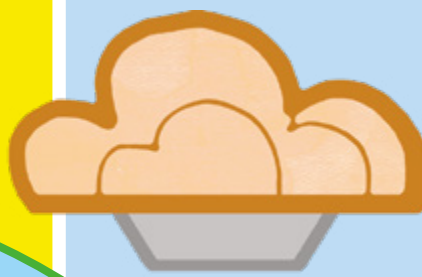
อนวอน:

ที่พระบิดาบนสวรรค์...”
นี้สำหรับพรต่างๆ
กับวันของท่านหรือความ

การหรือสวดอ่อนวอนให้
ช่วยเหลือ
มของพระเยซูคริสต์ เอเมน”
ญาณบริสุทธิ์

งของพระผู้เป็นเจ้าเหมือนที่อินัสได้ยิน
วิธีอื่นได้ เช่น ผ่านความคิดหรือความรู้สึก
พระผู้เป็นเจ้าทรงรักท่านเสมอ!

วหรือ
ติกรูปเหล่า
ลึกลงๆ หรือบน
งเพื่อทำฉากเรื่อง
งอินัส

ภาพประกอบโดย อาดัม คอฟฟอร์ด

ให้ดูแล้วบอก

เมื่อหนูรับบัพติศมา หนูรู้สึกมีความสุขมากที่ได้เดินก้าวสำคัญนี้ หนูรู้ว่าหนูกำลังทำตามพระเยซู โดยรับบัพติศมาและการยืนยัน

ซารี เดล มาร์ อาร์. อายุ 8 ขวบ
บายเตลเกกา โคลอมเบีย

วันที่ดีคือวันที่ครอบครัวนั่งดูการประชุมใหญ่สามัญด้วยกัน เฟท เอ็ม. อายุ 9 ขวบ ดาร์เอสชาลาม แทนซาเนีย

เราควรสวดอ้อนวอนให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเหลือเรา โยฮานน์ พี. อายุ 8 ขวบ บริตตานี ฝรั่งเศส

ผมชอบการประชุมใหญ่สามัญ เพราะผมได้ดูศาสดาพยากรณ์พูดและแบ่งปันประจักษ์พยานของท่าน ท่านช่วยให้ผมเข้าใจสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ผมทำ ฟูกิ เอ็ม. อายุ 10 ขวบ ชิซุโอะกะ ญี่ปุ่น

ผมรักพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์พอพระทัยเมื่อผมทำสิ่งดี ผมขอบพระทัยพระองค์สำหรับทุกสิ่งทีประทานให้ผม วิลัด อายุ 4 ขวบ

ส่วนสำคัญในแผนของพระบิดาบนสวรรค์คือครอบครัว หนูอยากอยู่กับครอบครัวหนูตลอดไป ในสวรรค์ เราทุกคนสวดอ้อนวอนด้วยกัน เพิ่มพลังให้กัน และช่วยเหลือกัน หนูรักครอบครัวของหนู คัทยา อายุ 10 ขวบ

หาให้เจอ!

ครอบครัวนี้มีความสุขกับการช่วยกันเก็บรวบรวมอาหารไว้รับประทาน ท่านหามะพร้าว 15 ลูกเจอหรือไม่?
จากนั้นให้หาของอย่างอื่นที่ซ่อนอยู่

โดย มาริสชา วิตติสัน
นิเทศศาสตร์นัจกร
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

อิชาเบลล์ชอบสวดอ้อนวอน! ตอนเช้าเธอ
กล่าวคำสวดอ้อนวอน “สวัสดีตอนเช้า”
เธอขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับ
แสงแดดและวันใหม่

ตอนกลางวันอิชาเบลล์ทูลพระบิดาบนสวรรค์
เกี่ยวกับวันของเธอตั้งแต่เช้านจนถึงตอนนั้น เธอ
สวดอ้อนวอนขอทรงช่วยให้เธอดีต่อพี่สาวเมื่อ

พวกเธอกลับจากโรงเรียน

ก่อนนอนครอบครัวของอิชาเบลล์สวด
อ้อนวอนด้วยกัน พวกเขาจะเริ่มโดยพูดคุยกัน
เกี่ยวกับคนที่อาจต้องการพรพิเศษเสมอ

คืนนี้คุณแม่พูดว่า “สวดอ้อนวอนให้อาแดน
ด้วยนะ คุณอาจทำงาน”

อิชาเบลล์รู้สึกเศร้า เธอรู้เรื่องงานของผู้ใหญ่
ไม่มากนัก แต่รู้ว่าทำงานไม่ดี เธอรักคุณอาของเธอ
เธอ คุณอาทำข้าวโพดคั่วอร่อย ครั้งสุดท้ายที่คุณ
อามาเยี่ยม ท่านดีลังกาให้เธอดู!

สวดอ้อนวอน ให้อาแดน

“หนูจะสวดอ้อนวอนขอให้คุณทำได้งาน”
มาเรียบอก เธอเป็นพี่สาวคนหนึ่งของอิซาเบลล์
คราวนี้เธอต้องเป็นคนสวดอ้อนวอนออกเสียง
แทนครอบครัว

วันรุ่งขึ้น อิซาเบลล์ถามคุณพ่อว่าอาแดนได้
งานหรือยัง

“ยังจ๊ะ” คุณพ่อตอบ “บางครั้งคำสวด
อ้อนวอนไม่ได้คำตอบทันที”

“เราควรสวดอ้อนวอนให้คุณอาต่อไปไหม
คะ?” อิซาเบลล์ถาม

คุณพ่อพยักหน้า “นั่นจะมีความหมายต่ออา
แดนมาก”

ทุกๆ วันอิซาเบลล์กับพี่สาวสวดอ้อนวอน
ให้อาแดน พวกเขาสวดอ้อนวอนให้คุณอาได้

งาน สวดอ้อนวอนให้คุณามีเงินพอใช้จ่ายในสิ่ง
จำเป็น สวดอ้อนวอนให้มีคนรักคุณอา

อิซาเบลล์ดีใจที่ได้ช่วยอาแดนด้วยการสวด
อ้อนวอนของเธอ การสวดอ้อนวอนให้คุณอา
ทำให้เธอรู้สึกมีความสุขและเข้มแข็ง

พวกเขาช่วยอาแดนหลายๆ อย่างด้วย วันหนึ่ง
พวกเขาช่วยอาแดนทำความสะอาดบ้าน อีกวัน
อิซาเบลล์กับคุณแม่แหวะคูหนึ่งกับอาแดน

หลายสัปดาห์ผ่านไป ในที่สุดคุณพ่อก็มีข่าวดี
“อาแดนมีสัมภาษณ์งานสองงานอาทิตย์นี้นะ!”
คุณพ่อบอก

อิซาเบลล์รู้สึกดีใจ เธอดีใจที่สามารถสวด
อ้อนวอนให้คนที่เธอรัก ●

ท่านจะสวดอ้อนวอนให้ใคร?

ภาพประกอบโดย ซอติ โจนส์

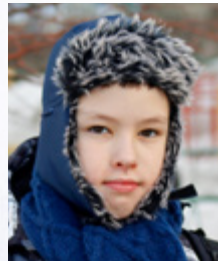
คมวาทะ

เมื่อฉันฟังศาสดา
พยากรณ์
ศรัทธาของฉันใน
พระเยซูคริสต์
แรงกล้ามากขึ้น!

(ดู เลคอบ 4:6)

พระหัตถ์ช่วยเหลือ ของพระเยซู

อาร์เซ็น อายุ 9 ขวบ

ค ึ่งหนึ่งเราไปศูนย์เด็กเล่น กิจกรรมอย่างหนึ่งคือทำนอต ใช้เชือกปีนเขาเล็กๆ ที่สูงมาก ผมพยายามปีนหลายครั้งแต่ปีนได้แค่สามในสี่ของระยะทางทั้งหมด ผมจะตกและไหลลงไปข้างล่างก่อนจะขึ้นถึงยอดเขา

ผมรู้สึกเหมือนผมคงไม่สามารถปีนขึ้นถึงยอดเขาได้ แต่แล้วพนักงานคนหนึ่งก็ปีนขึ้นเขาอย่างรวดเร็วและยื่นมือลงมาให้ผมจับ ด้วยความช่วยเหลือของเธอผมจึงขึ้นถึงยอดเขาได้อย่างง่ายดาย

ขณะนั้นผมนึกถึงพระเยซู พระองค์ทรงทำเพื่อเราแบบเดียวกัน เมื่อเราทำสุดความสามารถแล้วแต่ยังไม่ถึงเป้าหมาย พระองค์จะทรงยื่นพระหัตถ์มาช่วยเรา ประสบการณ์ครั้งนี้มีค่าทางวิญญาณต่อผมมาก และผมจะจดจำไปชั่วชีวิต ●

อินัสสาวดอ้อนวอน

อินัสกำลังล่าสัตว์อยู่ในป่า ท่านเริ่มนึกถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

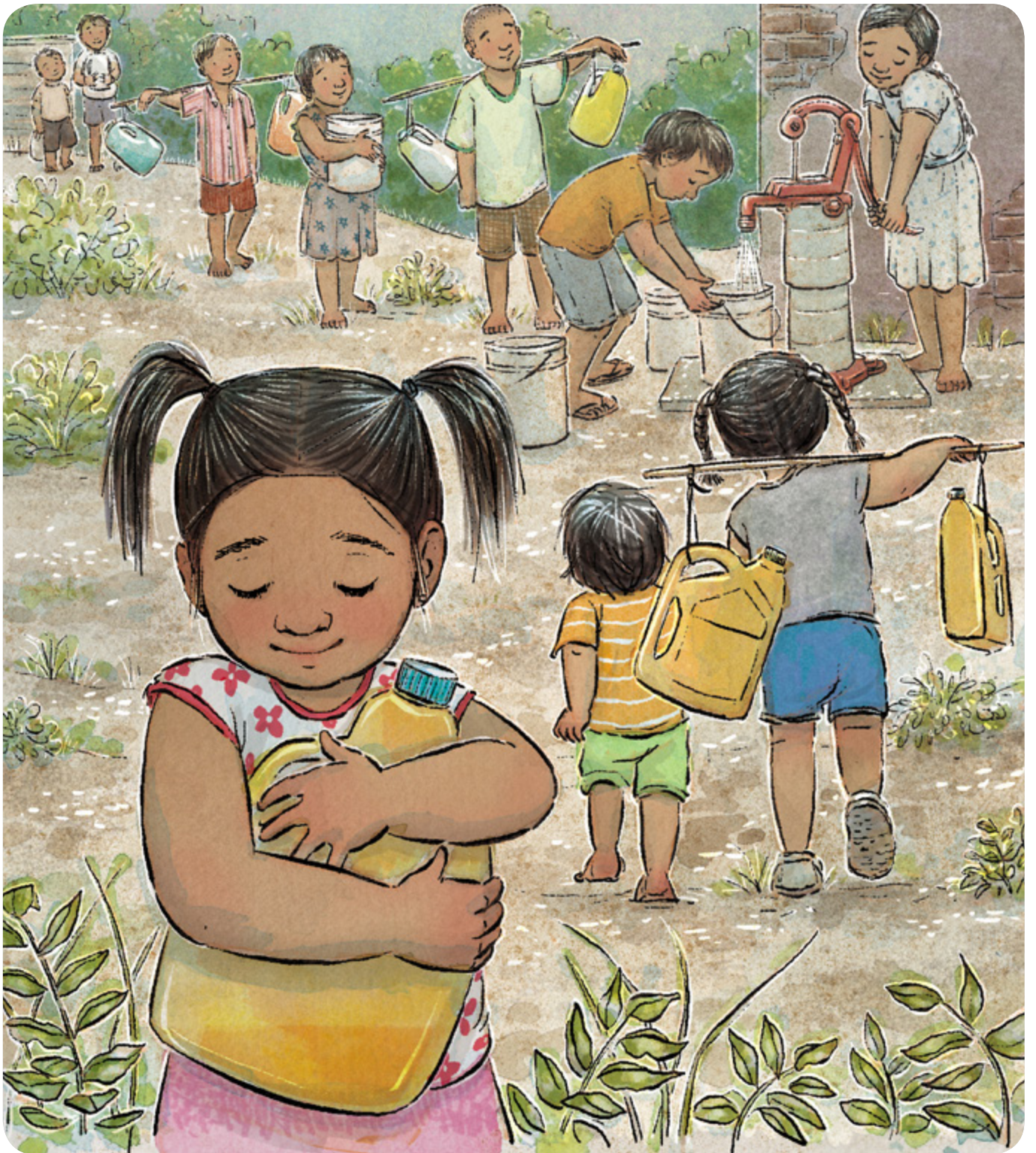

ท่านต้องการรู้จักพระเจ้าผู้
เป็นเจ้าของให้มากขึ้น ท่านจึง
สวดอ้อนวอน ท่านได้ยิน
สุรเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้าของ!

พระเจ้าเป็นเจ้าของตราว่า
เพราะอินส์มีศรัทธาใน
พระเยซู พระองค์จึง
ทรงอภัยบาปของท่าน
อินส์มีความสุข แต่ท่าน
ไม่หยุดสวดอ้อนวอน

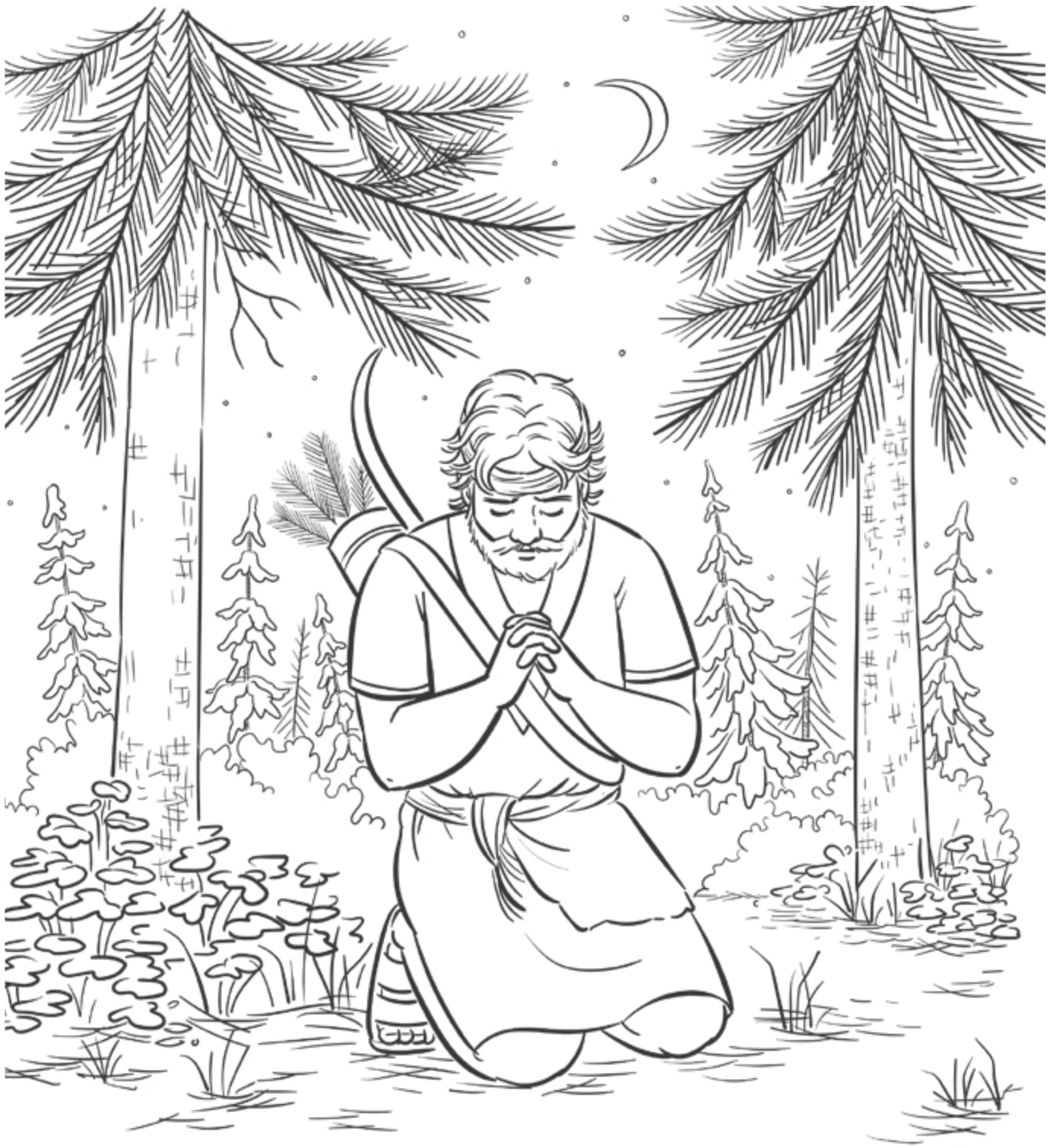
อินส์สวดอ้อนวอนให้เพื่อนๆ
ของท่าน ให้ศัตรูของท่าน และ
สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์
ท่านสวดอ้อนวอนอยู่นาน!

ฉันสามารถสวดอ้อนวอนพระเจ้าได้ทุกที่ทุกเวลา และสามารถ
ช่วยคนอื่นๆ ได้โดยสวดอ้อนวอนให้พวกเขา ●

อ่านเรื่องนี้ในหนังสือของอินัส

อินัสสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา

วันนี้ใครต้องการคำสวดอ้อนวอนของท่าน?

เรียน บิดามารดาทุกท่าน

นิตยสารเดือนนี้บอกเล่าเรื่องราวของอินัส บิดามารดาของอินัสสอนพระกิตติคุณให้กับท่านหลายครั้ง จนคำพูดของบิดามารดา “ฝังลึก” ในใจท่าน (อินัส 1:3) เราควรแบ่งปันประจักษ์พยานให้บุตรธิดาของเราบ่อยๆ เราไม่มีวันรู้ว่าเมื่อใดคำพูดของเราจะทำให้เกิดความแตกต่าง

ครอบครัวท่านพบคำว่า “สวดอ้อนวอน” ในฉบับนี้กี่ครั้ง? พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความสุขเมื่อท่านพูดคุยกับพระองค์!
เพื่อนเด็ก

วิธีส่งงานศิลปะหรือประสบการณ์ของบุตรธิดามาให้ เพื่อนเด็ก

ไปที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org และคลิกบน “Submit an Article or Feedback” หรืออีเมลมาที่ liahona@ChurchofJesusChrist.org พร้อมระบุชื่อนามสกุลของบุตรธิดา อายุ เมืองที่อยู่ และคำอนุญาตนี้ “ข้าพเจ้า [ใส่ชื่อของท่าน] อนุญาตให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใช้สิ่งที่บุตรธิดาของข้าพเจ้าส่งมาในนิตยสารศาสนจักร บนเว็บไซต์ศาสนจักร และแพลตฟอร์มสื่อสังคม และอาจจะใช้ในรายงาน สิ่งพิมพ์ วิดิทัศน์ สิ่งตีพิมพ์ และเนื้อหาการอบรม” เรารอฟังเรื่องราวจากท่าน!

หาเลยโฮนาที่ซ่อนอยู่ข้างใน!

ภาพปก เพื่อนเด็ก
ภาพประกอบโดย เบน ไชมอนเซ็น

สารบัญ

- พ2 จากฝ่ายประธานสูงสุด: พระบิดาบนสวรรค์รักกับเราอย่างไร?
- พ4 ความฝันของแอนโทนี
- พ6 สวัสดิ์จากซามัว!
- พ8 เพลงที่ทำให้วันนั้นดีขึ้น
- พ10 ทุงหู้แห่งและพรฐานะปุโรหิต
- พ12 ฉันสามารถสวดอ้อนวอนเหมือนอินัส
- พ14 ให้ดูแล้วบอก
- พ15 เรื่องสนุก: หาให้เจอ!
- พ16 สวดอ้อนวอนให้อาแดน
- พ18 คมวาทะ
- พ19 พระหัตถ์ช่วยเหลือของพระเยซู
- พ20 เรื่องราวพระคัมภีร์: อินัสสวดอ้อนวอน
- พ23 หน้าระบายสี: อินัสสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา